

മലങ്കര ഇടവക പത്രിക

പുസ്തകം ൧൦]

൧൯൦൧

ഒറഞ്ച്

[ലക്കം ൮

മംഗാളം.

തല്ലുന്ന ഫോക്സിനോടുകൂടാത്ത ദൃഷ്ടി.
രെല്ലാമടുത്തരിശോടുകൂടാത്ത പാപത്തോടു നീക്കം.
പല്ലാത്ത നിന്ദാപരമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ.
നല്ലൊന്നും മറ്റെന്തെങ്കിലും താരിലുണ്ടിട്ടുള്ളതല്ല.

നടക്കൽ വകുപ്പ്.

കീർത്തന മാല

മനോരമ പത്രാധിപർ ഡോ. ഡോ. വറുഗീസുമാർപ്പിള അവർകളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട കീർത്തനമാല എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ ഒരു പ്രതി അഭിപ്രായത്തിനായി ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായ ചുരുക്കത്തിൽ നന്ദിപൂർവ്വം കൈപ്പറ്റിയിരിക്കുന്നു.

സുറിയാനി ഭാഷയിൽ ഉള്ള ഗാനങ്ങളുടെ താല്പര്യം എടുത്തു മലയാള രാഗങ്ങളിൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ കീർത്തനങ്ങൾ, ഗ്രാമവും, സ്കൂളവും പ്രാർത്ഥനയുമായി ഉപയോഗിപ്പാൻ വളരെ നന്നായിരിക്കുന്നു. ദൈവാലയത്തിൽ ഗാനങ്ങളുടെ പ്രയോഗം സുറിയാനിയിൽ പണ്ടെ ഉള്ളതാകുന്നു. പലർക്കും അതിൽ ഭ്രമവും ഉണ്ട്. പരസ്യ ശുശ്രൂഷയിലല്ലെങ്കിലും, കുടുംബങ്ങളിൽ ഉപയോഗിപ്പാൻ ഇതു വളരെ ഉപയോഗപ്രദമായിരിക്കും.

നി. വ. ദി. ശ്രീ. മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകളും, മലങ്കര മെത്രാൻ ദി. ശ്രീ. കോണാട്ടു മാത്തൻ കത്തോൽ അവർകളും എഴുതിയിട്ടുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

നിരണം മുതലായ ഇടവകകളുടെ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസു മെത്രാപ്പോലീത്താ എഴുത്തു.

നമുക്കു എത്രയും സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ ഗീവറുഗീസു പത്രാധിപർക്കു വാഴ്ച.

നിങ്ങൾ നമുക്കു അയച്ച കീർത്തന മാല പുസ്തകം ഇവിടെ കിട്ടി, വളരെ സന്തോഷിക്കുന്നു. ഇവിടെ വരുന്നവരെ കാണിക്കയും പലരും തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങളുടെ ഈ വേല പൊതു ഗുണത്തിനുപകാരമായിത്തീരുന്നതാകയാൽ ദൈവാ നിങ്ങൾക്കു വാഴ്ചവിന്റെ പ്രതിഫലം നൽകുമാറാകട്ടെ. ഇപ്രകാരമുള്ള നിങ്ങളുടെ സകല പൊതുഗുണവേലകളെയും പൂർണ്ണപ്പെടുത്തി അവർക്കു ദൈവമഹത്വത്തിന്നും പരോപകാരത്തിന്നും നിങ്ങളുടെ ഓർമ്മയും അർപ്പിക്കുന്നതിനായി.

സ്നേഹത്തോടും പരിപൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോടും കൂടെ ദൈവത്തിന്റെ തിരുമുമ്പാകെ പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവം നിങ്ങൾക്കു സ്വസ്ഥത നന്നു സദാ കാത്തു കിട്ടുംബന്ധിതം വാക്കി രക്ഷിക്കുമാറാകട്ടെ.

അതു കൃപ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന മാതാവിന്റെയും സകല ശുദ്ധിമാന്മാരുടെയും പ്രാർത്ഥനകളാൽതന്നെ ആമ്മീൻ.

എന്ന് ൧൯൦൧-നു കൊല്ലം ൧൦ആ കിടക് ൩൧-ാം നം കലയച്ചുരത്തു പള്ളിയിൽ നിന്നും,

൧൯൦൧. കിടക് ൨൨ നം
വാസ്കാട മദറശ്ശി.

കീർത്തനമാലയെന്നപുസ്തകം നിങ്ങൾ ഓർമ്മയോടുകൂടി അയച്ചു തന്നതിന്നു ഞാൻ വളരെ നന്ദിപറയുന്നു. പാട്ടിന്റെ ലയങ്ങൾ ഒന്നും ഇനിക്കു അറിഞ്ഞുകൂടെങ്കിലും മഴുവന്നു ഞാനെന്നു വായിച്ചുനോക്കി, എന്റെ ബലഹീനതയുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം വളരെ നന്നായിരിക്കുന്നു. വളരെ മുമ്പുതന്നെ ഇങ്ങിനെ ഒരു കീർത്തനമാല ഉണ്ടാകേണ്ടതായിരുന്നു എന്നുള്ളവിചാരത്തോടെ പല മാപ്പള കവികളോടും ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. രസമായും ആയവർ സമ്മതിച്ചുപറഞ്ഞെങ്കിലും പ്രവൃത്തി നിവൃത്തിയുണ്ടായില്ലാ. നിങ്ങളുടെ ഈ ശ്രമങ്ങൾക്കുവെച്ച അഭിമുഖമായുള്ള സഹായത്തോടെ വെച്ചു ഞാനറിഞ്ഞപ്പോൾ സുറിയാനിയിൽനിന്നു പലതും ഏഴുതി തരാമെന്നു നിങ്ങളുടെ നിബന്ധനയോടൊത്തെന്നു ഞാനും സമ്മതിച്ചതിനാൽ എന്റെ ആഗ്രഹം വെളിപ്പെടുന്നുണ്ടല്ലോ. ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ ഈ പ്രവൃത്തി ഇനിക്കു റഹസ്യത്തോടെയായിരിക്കുന്നതിനപുറമെ നമ്മുടെ സഭയ്ക്കും വിശ്വാസത്തിന്നും വളരെ ശ്രേഷ്ഠത വരുത്തുന്നതുമാകുന്നു. രസകരമായ അനേകം സ്തംഭാതികൾ ഇനിയും സുറിയാനിയിൽ നിന്നെടുത്തു പാട്ടുകൾ ആക്കുവാനുണ്ടു. അവകൾക്കു കീർത്തനമാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു വളരെ സന്തോഷമായിരിക്കും. നിങ്ങളോ നിങ്ങളുടെ സ്നേഹിതന്മാരിൽ ആരെങ്കിലുമൊ ഈ പാട്ടുകൾ പാടുവാൻവശമുള്ള ഒരാളിനെ സാധകാശംപോലെ ഇവിടെഅയച്ചുതന്നാൽ വലിയഉപകാരം. സുറിയാനിരാഗങ്ങളിൽകൂടെ ചിലതു വേണ്ടതായിരുന്നു. പഴയകാലത്തു പാട്ടുകൾമൂലം ചിലഇടത്തുടുകൾ നടപ്പാക്കുവാൻ ചിലർക്കു തരംഭിച്ചതു കർത്താക്കൾ അത്രെ സുറിയാനിയിൽ പാട്ടുകൾ ഉണ്ടാകുവാൻ ഇടയായതു. ഈ കാലത്തും പാട്ടുകളാൽ ഇടത്തുടിയെ പരത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർ ഇല്ലാതിരിക്കുന്നില്ലാ. അതുകൊണ്ടു സുറിയാനിവിശ്വാസാചാരങ്ങളോടനുസരിച്ചു പാട്ടുകൾ മലയാള ഭാഷയിൽ ഉണ്ടാകേണ്ടതു ആവശ്യമാണെന്നു വിശേഷിച്ചു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. കീർത്തിപ്പെട്ട സുറിയാനിരാഗപ്രമാണികളായ മാർ അപ്രേം, മാർ യാക്കോബ്, മാർ ബലായി മുതലായ പരിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാർ നിങ്ങളുടെ ഈ പ്രവൃത്തിയെ സന്തോഷത്തോടെ സ്വീകരിച്ചു വാക്കി ഫലപ്പെടുത്തുമാറാകട്ടെ

എന്നു കേറാട്ടു മല്ലാൻ.

മിശിഹാനുസരണം.

൧.൦൦ അദ്ധ്യായം.

[ലോകമായകൾ എല്ലാം നിസ്സാരമെന്നെണ്ണി
മിശിഹായെ അനുഗമിക്കുന്നു.]

“എന്ന അനുഗമിക്കുന്നവൻ അന്ധകാരത്തിൽ നടക്കേണ്ടതില്ല” എന്നു നമ്മുടെ കർത്താവു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (യോഹ. ൮. ൧൨) നമ്മുടെ ഏദയത്തിന്റെ അന്ധകാരം നീങ്ങി വാസ്തവമായി ശോഭിക്കണമെങ്കിൽ മിശിഹാനുസരണൻ ജീവിതക്രമത്തെയും നടപടികളെയും നാം അനുകരിക്കേണ്ടതാണെന്നു ഈ വചനങ്ങളാൽ നാം നമ്മെ ഉപദേശിക്കുന്നു. ആകയാൽ യേശു മിശിഹായുടെ ജീവിതം നമ്മുടെ പ്രാനവിഷയമാക്കുന്നതിനു നമുക്കു മുഖ്യമായി ശ്രമിക്കാം.

൨. മിശിഹാനുസരണൻ ദിവ്യോപദേശങ്ങൾ പുണ്യവാന്മാരുടെ സകല ഉപദേശങ്ങളെയും അതിശയിക്കുന്നവയാകുന്നു. ദൈവാത്മാവുള്ളവൻ ആരോ അവൻ അവയിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്ന മന്നായെ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യും.

എന്നാൽ മിശിഹാനുസരണൻ ആത്മാവു ഇല്ലായ്മയാൽ, അനേകർ പലപ്പോഴും ദൈവവചനം കേട്ടിട്ടു, അതു അവരിൽ ഫലിച്ചു കാണുന്നില്ല.

മിശിഹാനുസരണൻ വചനങ്ങളെ പൂർണ്ണമായും അനുഭവത്തോടുകൂടിച്ചു ഗ്രഹിക്കുന്നമെന്നുള്ളവൻ തന്റെ ജീവിതത്തെ മിശിഹാനുസരണൻ ജീവിതത്തോടു അനുരൂപമാകാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

൩. നീ വിനയരഹിതനും തൻമൂലം ത്രിത്വത്തിനു അനിഷ്ടകനും ആകുന്നു എങ്കിൽ ത്രിത്വത്തെക്കുറിച്ച് നീ അഗാധ ജ്ഞാനത്തോടുകൂടെ പ്രസംഗിച്ചതുകൊണ്ടു നിനക്കു എന്തു പ്രയോജനമുള്ളൂ?

വാസ്തവം പറയുന്നതായാൽ, ഒരുവന്റെ മാഹാത്മ്യമേറിയവചനങ്ങൾ അവനെ പരിശുദ്ധനും നീതിമാനും ആക്കിത്തീർക്കുകയില്ല. എന്നാൽ സൂക്തമായ ജീവിതത്താൽ അവൻ ദൈവത്തിനു ഇഷ്ടമുള്ളവനായി തീരുകയും ചെയ്യും.

പാശ്ചാത്താപം എന്നു വെച്ചാൽ ഇന്നതാണെന്നു പ്രകടമായി പറയാൻ അറിയണം എന്നുള്ളതിനെക്കാൾ പാശ്ചാത്താപം ഇനിക്കു ഉണ്ടാകണം എന്നുള്ളതാണു ഏന്റെ മുഖ്യമായ ആഗ്രഹം.

വേദപുസ്തകം മുഴുവനും മാത്രമല്ല തത്വജ്ഞാനികളുടെ എല്ലാവരുടെയും വചനങ്ങളും നിനക്കു മനുഃപാഠമാണെങ്കിലും ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹവും കൃപയും ഇല്ലാത്താൽ ഇവയെല്ലാംകൊണ്ടു നിനക്കു എന്തു പ്രയോജനമുള്ളൂ?

ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുകയും അവിടുത്തെ മാത്രം സേവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുള്ളതൊഴിച്ചു ശേഷമുള്ളവയെല്ലാം “മായകളുടെ മായ സർവ്വമായ” തന്നെ.

ഏറ്റവും വലുതായിട്ടുള്ള ജ്ഞാനം ഇതാകുന്നു. ലോകത്തെ നിസ്സാരമെന്നെണ്ണി സ്വർഗ്ഗരാജ്യങ്ങളിലെക്കു തിരിയുന്നതിനാൽ തന്നെ.

തീരുന്നു! അതുകൊണ്ടു ഭക്തിയിൽ ജീവിപ്പാൻ മനസ്സു വെക്കുന്ന എല്ലാവരും നിഗളത്തിനു വിരോധമായി ജാഗരണം ചെയ്യേ സൂക്ഷിച്ചു വേദം പറയുന്നതിനെ കേൾക്കണം.

ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിൽ ഓഹരി ഉണ്ടാകേണ്ടതിനു മനുഷ്യൻ സൂഷ്കപ്പെട്ടു. അവൻ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വീകരണത്തിനു തന്നെത്തന്നെ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനാൽ ഇതിനെ ലഭിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം മാത്രം അപനിൽ കാണപ്പെടേണ്ടതിനു അവൻ ഏതായാ അന്വേഷിക്കുന്നുവോ അത്രയും ഈ മഹത്വം അവനു ഉണ്ടാകുന്നു (ഏശാ. ൪൩ - ൭, ൨൧. യോഹ. ൧൨: ൨൮. ൧൩: ൩൧, ൩൨. ൧൪: ൧, ൪, ൫; ൧കോറി. ൧൦: ൩, ൪; ൨. തെസ്സ. ൧: ൧൧, ൧൨.) ദൈവം സകലവും ആയിരിപ്പാനും താൻ മാത്രം മഹത്വപ്പെടുവാനും തക്കവണ്ണം ഒരുവൻ ഏതു മില്ലാത്തവനായിരിപ്പാൻ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു എത്രയും തന്നെത്തന്നെ മറന്നു നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നുവോ അത്രയും അവൻ ഭാഗ്യവാനായിരിക്കും.

പാപം മൂലം ഈ ഉന്നം തെറ്റിപ്പോയിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ തന്നെത്തന്നെയും അവന്റെ സ്വന്തം ഇഷ്ടത്തെയും അന്വേഷിക്കുന്നു. (റോമാ. ൧: ൨൦, ൨൩) പാപം വഷളാക്കിയതിനെ തിരികെ നന്നാക്കുവാനും മനുഷ്യൻ തന്നിക്കുതന്നെ മരിച്ച ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിനിയിട്ടു മാത്രം ജീവിക്കു എന്നു വഴിയായി അവനെ മഹത്വത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരുവാനും കൃപ വന്നിരിക്കുന്നു. മശിഹാ തമ്പുരാൻ അതിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തകാരൻ ആകുന്നു എന്ന താഴ്ന്ന അല്ലെങ്കിൽ വിനയം ഇതാകുന്നു. താൻ തന്നിച്ചു ഒന്നും വിചാരിക്കാതെ പിതാവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തുവാൻ തന്നെത്തന്നെ മുഴുവനായി ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. “ഞാൻ എന്റെ മഹത്വത്തെ അന്വേഷിക്കുന്നില്ല” (യോഹ. ൮: ൧൮) “യേശു മശിഹായിലുള്ള ഈ ഭാവത്തന്നെ നിങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ” (ഫിലിപ്പി. ൨: ൫)

സ്വയംപുകഴ്ചയിൽനിന്നു വിട്ടുതൽ പ്രാപിപ്പാൻ വിചാരിക്കുന്നവൻ അതിനോടു പൊരുത്തം മാത്രം പോരാ; പിന്നെയൊ നിഗളത്തെ പുറത്തിറക്കി താഴ്ന്നതെ അകത്തിരുത്തണം. തന്റെ വിനയത്തിന്റെ ആത്മാവു—അതെ. മശിഹായിൽ ജീവന്റെ ആത്മാവു സത്യ വിനയത്തെ നമ്മിൽ വേലചെയ്യും. “എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ യേശു മശിഹായിൽ ജീവന്റെ ആത്മാവിന്റെ പ്രമാണം ഇനിക്കു പാപത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും പ്രമാണത്തിൽനിന്നു സ്വാതന്ത്ര്യം വരുത്തിയിരിക്കുന്നു”. (റോമാ. ൮: ൨)

ഇതിലേക്കായി താൻ പ്രത്യേകം ഉപയോഗിക്കുന്ന വഴി വചനം ആകുന്നു. വചനം മൂലം നാം പാപത്തിൽനിന്നു ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയും ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹംകൊണ്ടു നിറയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ സംഗതിയെ സംബന്ധിച്ചു വചനം ഏതു പറയുന്നു എന്നു ചിന്തിക്കുക. അതു നിഗളത്തോടു ദൈവത്തിനുള്ള കോപത്തെയും അതിനോടു വരുത്തുന്ന ശിക്ഷയെയും കുറിച്ചു പറയുന്നു. “കർത്താവു വിശ്വാ

൪. അതുകൊണ്ടു നാശനശമായി നശിച്ചുപോകുന്ന ധനത്തെ നവീകരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും അതിൽ ഭരണശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് മായമാകുന്നു.

ബഹുമാനത്തിനായി മോഹിക്കുകയും തന്നത്താൻ ഉന്നതസ്ഥാനത്തെക്കുളയത്തുകയും ചെയ്യുന്നത് മായമാകുന്നു.

ജഡമോഹങ്ങൾക്കു വഴിപ്പെട്ടുനടക്കുന്നതും കഠിനമായ ശിക്ഷയ്ക്കു പിന്നീടു പാത്രീഭവിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെ ഇമരിക്കുന്നതും മായമാകുന്നു.

ഭീഷായുസ്സിനെ കാക്കുകയും അതിനെ വേണ്ടതുപോലെ കഴിച്ചുകൂട്ടാൻ ശ്രമിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് മായമാകുന്നു.

ഈ ലോക ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചു മറ്റും ചിന്തകയും വരുവാൻ ഒട്ടു കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു അന്വേഷിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് മായമാകുന്നു.

അതിശീഘ്രത്തിൽ കടന്നുപോകുന്നതിനെ അന്വേഷിക്കുകയും അത് ശവരമായ സന്തോഷം ഏറ്റെടുക്കുന്നു. നിലനില്ക്കുന്ന സമയത്തെക്കുള ഓടിക്കൊണ്ടുപോകുകയും ചെയ്യുന്നത് മായമാകുന്നു.

൫. “കാട്ടുകൊണ്ടു കണ്ണു തുപ്പിപ്പോകുകയോ കേൾവികൊണ്ടു ചെവി നിറയുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല” എന്നുള്ള ആ വക വാക്യത്തെ സർവ്വ സ്മരിച്ചുകൊള്ളുക.

അതിനാൽ ഭൂതങ്ങളായ വസ്തുക്കളിൽ നിന്നു നിന്റെ ഹൃദയത്തെ പിൻവലിച്ചു അഭ്യൂഷണയവയിലേക്കു തിരിച്ചുവാൻ നീ ശ്രമിക്കുക.

അദ്ധ്യായം—(൧) രാജ്യം.

“സ്രീയത്തെ ചെയ്യാനും ധൈര്യം സ്നേഹിപ്പാനും നിന്റെ ദൈവത്തോടു കൂടെ രാജ്യമായി നടപ്പാനും അല്ലാതെ കർത്താവു നിന്നിൽനിന്നു മോദിക്കുന്നത് എന്തു”— മീശാ ൩: ൮.

അറിയുന്നപാപങ്ങളെ വിട്ടുതിരിയുന്ന ബാല്യകാർ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കേണ്ടതായ മഹാവലിയ അപകടങ്ങളിൽ ഒന്നു നിഗളം അല്ലെങ്കിൽ സ്വയംപ്രകാശം ആകുന്നു. ഇത്രയും ഉപായത്തിലും ഒളിച്ചിരുന്നതും വേല ചെയ്യുന്ന പാപം മറെറൊന്നുമില്ല. എല്ലാവരിലും പ്രവേശിച്ചു നുള്ള കൈശലം അതിന്നു അറിയാം; നമ്മുടെ ശുശ്രൂഷകളിലും പ്രിയത്വനകളിലും;— അത്രയുംമല്ല നമ്മുടെ രാജ്യമായിട്ടും കൂടെ നിഗളം വലിഞ്ഞുകയറും. ചോരകാര്യത്തിൽ എന്നപോലെ ആത്മകാര്യത്തിലും നിഗളം ഉണ്ടാകാം. നിഗളം എന്തും തിന്നാം എവടെയും പാകാം. നിഗളത്തിന്നു വളമായി ഉപയോഗിപ്പാൻ വഹിമാന്തവണ്ണം മോകത്തിൽ അത്ര നിസ്സാരമായിട്ടുള്ളതു ഒന്നുമില്ല എന്നപോലെ തന്നെ ആത്മസ്വഭവമായി മഹാ വിജ്ഞാപിയും നിഗളം പോഷിക്കും. (൨ നാളാ. ൩൨: ൨൩, ൩൪. ഏശാ. ൩൪: ൫. യാദി. ൭: ൪. ൨കോരി. ൧൨: ൭ വായിക്ക) എത്രയും ആളുകൾ ആത്മപ്രശ്നസങ്കാരായി

സമുദ്രവരെ കാക്കുകയും, അഹങ്കാരം പ്രവൃത്തിക്കുന്നവൻ പൂണ്ണമായി
 പകർന്ന് കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു" (സങ്കീ. ൩൧: ൨൩) "ഏതൊരു അ
 ഹങ്കാരമുള്ള എല്ലാവരും കർത്താവിനു വെറുപ്പു [ആകുന്നു] കൈയ്യൊ
 കൈ [ചേർന്നാലും] അവൻ ശിക്ഷിക്കപ്പെടാതെ ഇരിക്കയില്ല" (സുഭാ.
 ൧൬: ൫) "തന്നെത്താൻ ഉയർത്തുന്നവൻ ഏല്പാം താഴ്ന്നു" (മത്താ.
 ൨൩: ൧൨) "അവൻ ഏതൊരു വിചാരത്തിൽ അഹങ്കാരം ചെയ്യുന്നവനെ ചി
 ത്തിച്ചു" (ലൂക്കാ. ൧- ൫൧) "ദൈവം നിഗളികളോടു എത്രത്തൂണി
 ന്നു". (൧-പത്രോ. ൫: ൫) എന്നാൽ നേരെമറിച്ചു വേദം വിനയമുള്ള
 വക്കു മഹത്വമേറിയ വാഗ്ദത്തങ്ങളെ കൊടുക്കുന്നു. (സങ്കീ. ൩൪: ൧൯)
 സുഭാ. ൧൧. ൨ വായിക്കു) ഞാൻ "ഭൂഃപുത്ര" വിനയവുമുള്ള ആത്മാ
 വോടു കൂടിയവനോടു കൂടെ വസിക്കുന്നു" (ഏശാ. ൫൭: ൧൫) "നിങ്ങളെ
 ല്ലാവരിലും ചെയ്തിയവൻ വലിയവനാകും". "തന്നെത്താൻ താഴ്ത്ത
 ന്നവൻ ഉയർത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യും". (ലൂക്കാ. ൯: ൪൮; ൧൪: ൧൧)
 മികുലവനങ്ങളിലും താഴ്മ എന്നതു ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു വേണ്ടിയ മു
 ഖ്യ ഗുണങ്ങളിൽ ഒന്നായിട്ടു ചാർത്തിരിക്കുന്നു. "രമ്മിത ഐക്യമത്രമു
 ജ്ജ്വലമായി ഉയരമുള്ളവ ചിന്തിക്കാതെ താണവയിലേക്കു ചാഞ്ഞുകൊ
 ട്വിൻ". "സ്നേഹം നിഗളിക്കുന്നില്ല, ചീക്കുന്നില്ല". "മനോവിനയ
 ത്താൽ ഓരോരുത്തൻ മറ്റുള്ളവരെ തങ്ങളെക്കാൾ മന്ത്രിയവൻ എന്നു
 ഏല്പിക്കപ്പെട്ടു" (റോമാ. ൧൨: ൧൬; ൧കോറി. ൧൩: ൪ ഫീലി
 പി. ൨: ൩) താഴ്മ എന്നതു കർത്താവു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ മേൽ
 പ്രത്യേകം പരിപാൽ ആഗ്രഹിക്കുന്നു: തന്റെ സ്വരൂപത്തിന്റെ ല
 ക്ഷണം ആകുന്നു. തന്റെ ജനനം, വീണ്ടെടുപ്പു മുതലായവയുടെ മൂല
 തന്റെ താഴ്മയിൽ ആകുന്നു ഇരിക്കുന്നത്. "നിങ്ങളിൽമഹാൻ ആ
 കവാൻ ഇച്ചിക്കുന്നവനെല്ലാം നിങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷകാരൻ ആകേണം".
 "മനുഷ്യൻപുത്രൻ ശുശ്രൂഷ ചെയ്തിപ്പാനല്ല, ശുശ്രൂഷിപ്പാനും അനേക
 ക്കുവേണ്ടി തന്റെ ജീവനെ വീണ്ടെടുപ്പിനായി കൊടുപ്പാനും വന്നപ്ര
 കാരംതന്നെ". "കർത്താവും ഗുരുവുമായ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കാലുകളെ
 കഴുകി ഏകിൽ നിങ്ങളും തമ്മിൽ തമ്മിൽ കാലുകളെ കഴുകേണ്ടതാക
 ന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ചെയ്യുപ്രകാരം നിങ്ങ
 ളും ചെയ്യേണ്ടതിന്നു ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ദൃഷ്ടാന്തം തന്നിരിക്കുന്നു".
 "അവൻ കുരിശിലെ മരണത്തോളം തന്നെ അനുസരണമുള്ളവനായി
 തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തുകയും ചെയ്തു" (മത്താ. ൨൦: ൨൮, ൨൮: യോഹ.
 ൧൩: ൧൪, ൧൫; ഫീലിപ്പി. ൨: ൮) ഈ വാക്യങ്ങളിൽ ഓരോന്നു എ
 ട്ടത്തു ഗ്രാഹിക. ജീവന്റെ വൃക്ഷം പലവിധമായ വിത്തുകളെ തര
 ന്നു—എളിയൊട്ടുണ്ടെന്നെ.

അത്രയുംല്ല, എളിയ അല്ലെങ്കിൽ താഴ്മ എന്നതു എത്ര ഭംഗിയു
 ള്ളതും മേച്ചുമുള്ളതും ദൈവത്തിനു എത്ര പ്രസാദമുള്ളതുമാകുന്നു. മ
 നുഷ്യൻ ദൈവത്തിന്റെ ബഹുമാനത്തിനായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടീരിക്ക
 കൊണ്ടു നിന്നു താഴ്മ മേയുന്നതാകുന്നു എന്നു കാണുന്നു! നീ
 എത്രയും അയോഗ്യനായ ഒരു പാപി എന്നു മുറുക്കു, അതിനു വിശ്വാ

ധമായി നിനക്കു ഒന്നും പറയാനില്ല. “ഇതാ, ഞാൻ ഹീനൻ ആകുന്നു; ഞാൻ നിന്നോടു എന്തു ഉത്തരം പറയേണ്ടു? ഞാൻ എന്റെ കൈയ്ക്കു എന്റെ വായിയോടു വെക്കും” എന്നു യോബു പറഞ്ഞു. (യോബു- ൪൦: ൪) അശുദ്ധൻ അശുദ്ധൻ എന്നു ഏശായാ നിലവിളിച്ചു. (ഏശാ- ൬: ൫) ഞാൻ പാപി എന്നു പത്രോസു ഏറ്റുപറഞ്ഞു. (ലൂക്ക- ൫: ൮) സ്വഭാവീകത്തിനടുത്തു ഞാൻ എന്നതിന്റെ മരണം മൂലം മാത്രം പുതിയ ജീവനിലേക്കുള്ള വഴി കിടക്കുന്നു എന്നു അറിയുന്ന ഒരു വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ട ആത്മാവു എന്ന പട്ടതിക്കു നിനക്കു ഇതു ഒഴിച്ചു കൂടാത്തതാകുന്നു എന്നു കാണുന്നില്ലയോ? “എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ എന്നിൽ, അതായതു എന്റെ ജഡത്തിൽ നല്ലതു വസിക്കുന്നില്ല എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു” (റോമ. ൭: ൧൮) ഞാൻ “അപ്പൊസ്തലൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുവാൻ യോഗ്യനല്ല; എങ്കിലും ഞാൻ ഏതാകുന്നുവോ അതു ഞാൻ ദൈവകൃപയാ ഏതാകുന്നു” (൧കോറി- ൧൩: ൯) സ്വല്പസ്ഥനായ പിതാവിന്റെ ഒരുപൈതൽ എന്നു മുറയ്ക്കു തന്റെ സ്നേഹത്തെ വിചാരിച്ചു ഏതു നന്ദിയുള്ളവനായിരിക്കണം! “നീ നിന്റെ ദാസനോടു ചെയ്തവന്നു എല്ലാ കരുണകളിലും എല്ലാ സത്യങ്ങളിലും ഏറ്റവും ചെറുതായിട്ടുള്ളതിനും ഞാൻ യോഗ്യനല്ല”- “അപ്പോൾ രാജാവായ ദാവീദു അകത്തു കടന്നു കർത്താവിന്റെ മുമ്പാകെ ഇരുന്നു; കൊണ്ടു അറുപതു പറഞ്ഞു: കർത്താവായ ദൈവമേ, നീ എന്നെ ഇത്ര ഭയത്തോളം കൊണ്ടുവന്നതിന്നു ഞാൻ ആരു? എന്റെ ഭവനവും ഏന്ത്യാ (ആദ്യ- ൩൨: ൧൦; ൨ശമു- ൭: ൧൮) ജൂബിലി നാം ഘോഷിക്കുമ്പോൾ ഇങ്ങിനെ യാകൊബിനെപ്പോലെയും ദാവീദിനെപ്പോലെയും ഏതായും നന്ദിയുള്ളവരായിരുന്നാൽ കൊള്ളാം! എന്നാൽ ഞാൻ ഇതിലധികം നന്മ ചെയ്യും.

എന്നാൽ ഇതിലേക്കു വിശ്വാസം പ്രധാന കാര്യമാകുന്നു. നീ എന്നിൽ വെലചെയ്യുന്നതായ നിത്യജീവന്റെ ശക്തിയിൽ വിശ്വസിക്ക. നിന്റെ ജീവനാകുന്ന മശിഹായുടെ ശക്തിയിൽ വിശ്വസിക്ക. നീ എന്നിൽ പാക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ശക്തിയിൽ വിശ്വസിക്ക. നിന്റെ നിഗളത്തെ മറന്നുകളവാണോ മറെച്ചുവെക്കുന്നോ നീ തന്നെ അതിനെ പഠിച്ചുകളവാണോ അല്ല ശ്രമിക്കേണ്ടതു. രക്തം കഴുകയും പരിശുദ്ധാത്മാവു ശുദ്ധീകരിക്കയും ചെയ്യുന്നു എന്നു പൂണ്ണ വിശ്വാസത്തിൽ, അതിന്റെ ഓരോ പ്രവൃത്തിയോടുകൂടെ ഈ പാപത്തെ ഏറ്റുപറക. കർത്താവിന്റെ വചനത്തെ കേൾക്ക. “ഞാൻ സൗമ്യനായും ഹൃദയതാഴ്മയും ഉള്ളവൻ ആകുകൊണ്ടു എന്റെ നഖം നിങ്ങളിൽ ഏറ്റുകൊണ്ടു എന്നു പറിപ്പീൻ; എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കൾക്കു ആശ്വാസംകണ്ടെത്തു ” (മത്താ. ൧൧: ൨൯) തനിക്കുള്ളതു ഒക്കെയൊട്ടും കൂടെ താൻ നിന്റെ ജീവൻ ആകുന്നു എന്നും വിചാരിക്ക. തന്റെ രാജ്യം നിനക്കു തന്റെ തരുണ എന്നു വിശ്വസിച്ചുനടക്ക. മാരോദീസാ മൂലം മശിഹായെ ഉടുത്തവരായ നാം (ഗലാത്തി- ൩: ൨൭) ആ വിശ്വാസത്തിൽ ഓടുകെണ്ടതല്ലയോ? പുതുക്കി മശിഹായെ

ഉടുക്കേണ്ടതിനു താഴ്ന്നതെയെ ഉടുപ്പിൻ. മശിഹാ നിങ്ങളിൽ എന്നുവേണ്ടി
 യം. നിങ്ങളെ താഴ്ന്നതുകൊണ്ടു നീറയ്ക്കുന്നതാകുന്നു. കൃപ അധികം കി
 ങ്ങുവാൻള്ള വഴി ഇതുതന്നെ. ദൈവം താഴ്ന്നതുകൊണ്ടു കൃപനഷ്ട
 ന്നു (൧. പത്രോ. ൪:൫) നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ മാതാവു എത്രയും താ
 ങ്ങുവളായിരുന്നു! അവൾക്കു എത്രയൊ കൃപ നൽകപ്പെട്ടു എന്നു
 നോക്കുവിൻ.

തീർച്ചയ്ക്കു ഒരു ഗുണദോഷവും പ്രാപ്തനയും—മറ്റുള്ളവരുടെ
 നിഗൂഢത്തിനു വളമായിരിക്കുന്നതിനെ ചെയ്യരുതു. നിന്റെ നിഗൂഢ
 സ്ഥിതി പോഷണമായി മറ്റുള്ളവർ വല്ലതും ചെയ്യാൻ സമ്മതിക്കു
 രുതു. വല്ലവരും വല്ലതും ചെയ്യുപോവാൻ നിന്റെ നിഗൂഢം അതി
 നേരത്തു പോഷിക്കാതെയിരിപ്പാൻ പ്രത്യേകം കരുതികൊള്ളുക. പല
 ക്കും അബദ്ധം വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു ഓർത്തുകൊള്ളണം. എല്ലാവർക്കും എ
 ല്ലാറില്ലാ ദൈവത്തിനുമാത്രം ബഹുമാനംകൊടുത്തുകൊള്ളുക. നീ ചെ
 റിയവൻ എന്നു തന്നെ വിചാരിച്ചുകൊള്ളുവാൻ നിനക്കു സഹായി
 ക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും, അതു സ്നേഹിതൻമൂലമൊ ശത്രുമൂലമൊ വന്നുക
 ഴിഞ്ഞാലും ദൈവത്തിനു നേരാനും ചെയ്യ. നിന്റെ ബഹുമാനത്തിനു
 മേരാഞ്ഞതിൽ ഒട്ടും പിറുപിറുക്കരുതു. ഇതു പിതാവിനെ ഭരമേല്പി
 ക്കു: തന്റെ ബഹുമാനത്തിനു മാത്രം കരുതികൊള്ളുക.

എന്നാൽ ക്ഷിണമൊ അവശതയൊ അവിശ്വാസമൊ താഴ്ന്നതെ
 ആകുന്നു എന്നു വിചാരിക്കരുതു. ആഴമായ താഴ്ന്നതും ബലമേറിയ
 വിശ്വാസവും ഒന്നിച്ചു പോകുന്നതാകുന്നു. “നീ എന്റെ പന്തലിനു
 കീഴെ വരുവാൻ ഞാൻ യോഗ്യനല്ല” എന്നു പറഞ്ഞ ശത്രുധീപനും
 “അതേ കർത്താവേ, നായ്ക്കളും തങ്ങളുടെ യജമാനന്മാരുടെ മേശയിൽ
 നിന്നു വീഴുന്ന അപ്പകഷണങ്ങളിൽനിന്നു തിന്നുന്നുണ്ടല്ലോ” എന്നുപ
 രഞ്ഞ സ്ത്രീയും എത്രയും താഴ്ന്നതുകൊണ്ടുവരും എന്നാൽ എത്രയും വിശ്വാസ
 മുളയ്ക്കുവരും ആയിരുന്നു (൧. പത്രോ. ൫: ൧൦; ൧൫: ൨൭) കാരണം ഇതാക
 ന്നു:—നാം ദൈവത്തോടു എത്രയും അടുക്കുന്നവൊ അത്രയും നമ്മിൽ
 തന്നെ ചെറിയവരും, എന്നാൽ തന്നിൽ ബലവാന്മാരും ആകുന്നു.
 ദൈവത്തെ കുറിച്ചു ഞാൻ എത്രയും അധികം കാണുന്നുവൊ അത്രയും
 ഞാൻ ചെറിയവനായിത്തീരുകയും എന്റെ വിശ്വാസം തന്നിൽ അ
 ധികം ആശ്ചര്യമാകയും ചെയ്യുന്നു. ചെറിയവനായിത്തീരുവാൻ കണ്ണും
 ഹൃദയവും ദൈവത്തെക്കൊണ്ടുനിറയണം. ദൈവം എവിടെസകലവും
 ആകുന്നുവൊ അവിടെ മനുഷ്യനു സമയമാകട്ടെ സമലമാകട്ടെഇല്ല.

പോകപ്പെട്ട കർത്താവേ, നീ അത്യുന്നതങ്ങളിൽ വിശുദ്ധമുള്ളവ
 നും മഹത്വമുള്ളവനും ആയിരിക്കെ എല്ലാവരുടെയും ദാസനായിട്ടു നി
 ന്നതാണെന്നു വെറുത്തു സെറുച്ചതയും ഹൃദയ താഴ്ന്നതും ഉള്ളവനായി
 നടന്നല്ലോ കർത്താവേ, അതിനാൽ മനുഷ്യൻ ദൈവികമഹത്വത്തി
 നു നാം പോന്നു അനുരൂപപ്പെടുന്നതായ ആ കൃപ താഴ്ന്നതെ ആകുന്നു
 എന്നു ഞങ്ങൾ ഏല്പാൻ പഠിക്കും! ഇതിനാൽ ഏതെന്നു പറിപ്പിക്കേണ
 മെ! ആമ്മിൻ.

മലയാള മിത്രത്തിന്റെ പിശകുകൾ.

[തുടർച്ച]

മിത്രം കഥ തീർത്തു ചരിത്രാനുമാനങ്ങളിലെ അബദ്ധങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞുപോയ ചുണ്ടികാണിച്ചവയുടെ ശിക്ഷം താഴെ പറയുന്നു.

മലങ്കര മെത്രാന്മാർ അന്ത്യോഖ്യായെ തങ്ങളുടെ തലയായി കൈകൊണ്ടു അധികാരം വെട്ടുകൊടുത്തു തന്നിട്ടുള്ള വാദത്തിനു തെളിവായി മിത്രം പറയുന്ന അടുത്ത യുക്തി, സഭാനവീകരണത്തിനു പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അനുവാദം വേണമെന്ന ഡാക്തർ ബുക്കാനാനോടു അന്നത്തെ മെത്രാൻ പറഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ട്, മെത്രാൻ പറയാത്ത കാര്യം എന്താണെന്നു അന്വേഷിക്കുന്നതിനു മുമ്പ പറഞ്ഞ കാര്യം എന്താണെന്നു നോക്കാം. “എന്റെ സഭയുടെ നിജലതയേയും അനുസ്സീനേയും ഭേദപ്പെടുത്തണമെന്ന നിർദ്ദേശം ഏതോടു ആവശ്യപ്പെടരുത്” എന്നാണു മെത്രാൻ ബുക്കാനാനോടു പറഞ്ഞതു. (ബുക്കാനാൻ ൧൩൦.) ഉപഭേദശാലിയായിട്ടു നവീകരണമെ വാടില്ലെന്നു പറയുമ്പോൾ നവീകരിക്കാൻ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അനുവാദം വേണമെന്നു പറയുന്നതു ആവശ്യകത മനസ്സിലാക്കാൻ ഞങ്ങൾക്കു ശക്തിയില്ല. ചില അനുചാരങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്താമെന്നു അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചതു സത്യം തന്നെ. കാനോനായിലും പള്ളിക്രമത്തിലും ഉൾപ്പെടാത്ത ആചാരങ്ങളെ കാലാനുസൃത പരിഷ്കരിപ്പാനു പാത്രിയർക്കീസിന്റെയോ പാപ്പായുടേയോ അനുവാദം വേണമെന്നു ഒരു സഭയ്ക്കു വിചാരിക്കുന്നില്ല. അതിനു മെത്രാന്മാർ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടു. ദൃഷ്ടാന്തമായി അംഗീകാര സുവിധാനികാരങ്ങളെ താലികെട്ട ഭേദപ്പെടുത്തണമെന്നു ഡാക്തർ ഹോഡ്ജിനു ബിഷോപ്പു അവർകൾക്കും കൌൺസിലർക്കും തോന്നിയാൽ അതിനു ആർച്ചയില്ലാപ്പിന്റെയോ പാർലിയാമെന്റിന്റെയോ അനുവാദം വേണമെന്നു മിത്രം വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ. അതു കിടക്കട്ടെ, പാത്രിയർക്കീസിന്റെ മേലധികാരത്തെയും യാതൊരുവോളം ഉപഭേദത്തെയും കുറിച്ചു മെത്രാൻ ബുക്കാനാനോടു യാതൊന്നും പറഞ്ഞിരുന്ന സങ്കല്പിക്കുവാൻ അവർ തമ്മിൽ ഉണ്ടായ സംഭാഷണം മുഴുവൻ എങ്ങും എഴുതിയിട്ടില്ല. പത്രാധിപർ അന്നു കൂടെ ജ്ഞാതരുന്നതാണു. എന്നാൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നാണു ഞങ്ങളുടെ തർക്കം. എന്തെന്നാൽ സുവിധാനികാരമെങ്കിലും പറയുമ്പോൾ “മലയാളത്തു അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനെ അംഗീകരിക്കുന്ന ഭി. പള്ളികൾ ഉണ്ടാണു”, “അവർ സാധാരണ യാതൊരുവോളംകാലം എന്നു വിചിക്ഷപ്പെടുന്നു” എന്നും ബുക്കാനാൻ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. (൧൨൪.൦ പുറം ൧൧൫൯നോട്ട) മെത്രാൻ പറയാതെ ഈ അധിവൃത്തത്തിനു എങ്ങിനെ ഉണ്ടായി? മറ്റുവിധത്തിൽ ജ്ഞാനം തെറ്റായ ഒരധിവൃത്തത്തിനുണ്ടായി എങ്കിൽ, ഏതാളിൽ സഞ്ചരിക്കയും മെത്രാനോടും മറ്റും സംഭാഷണം ചെയ്തുകയും ചെയ്യപ്പെടാൻ മിത്രം ധരിച്ചതുപോലെ വിചാരിതവിധത്തിൽ അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കുവാൻ ജടയുണ്ടു. ജടയെന്നു തിരിച്ചുപോയതിൽ പിന്നെയാണു ഈ വിധം ബുക്കാനാൻ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതു. അതിനാൽ മിത്രം മുൻവിധിയാൽ ഉദ്ധരിക്കുന്നതുപോലെല്ല, ബുക്കാനാൻ വന്നകാലത്തു മെത്രാനും സഭയും അന്ത്യോഖ്യാ കീഴ്പ്പെട്ടവരും യാതൊരുവോളംകാലം ആയിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു മിത്രം ആശ്രയിക്കുന്ന ബുക്കാനാന്തന്നെ ഒന്നാംതരം തെളിവാകുന്നു.

൧൦. അനന്തരം, മെത്രാന്മാർ സ്വാതന്ത്ര്യകാർ എങ്കിലും “അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അധികാരത്തിൽ കീഴ്ന്നു എന്നു എഴുതുക പരിവൃദ്ധായിരുന്നു എന്നും, “സഭക്കാർ ആകട്ടെ യാതൊരുവോളംകാലം എന്നുപേരിൻപ്രകാരം വിചിക്ഷപ്പെടുന്നു” എന്നും മിത്രം സമ്മതിക്കുന്നു. ജരിക്കുന്ന കമ്പു വെട്ടുന്ന ഭോഷന്റെ സമ്മതം ജതാ കണ്ടുകൊള്ളുവിൻ. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സമ്മതം കൂടാതെ ഒന്നും ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്നു ഒരു മെത്രാനും, മിശിഹായിൽ ഒരു സ്വഭാവവും ഒരാളും എന്നു തങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നു വേറൊരു മെത്രാനും ലത്തീക്കർക്കു എഴുതിയയച്ചതും പ്രധാനസംഗതികൾ പാത്രിയർക്കീസിനെ ബോധിപ്പിച്ചു അനുവാദപ്രകാരം മാത്രം ചെയ്യവരുന്നു എന്നും അവിടന്നുവരുന്ന പുസ്തകം അനുസരിച്ചു പള്ളിക്രമം നടത്തുന്നു എന്നും വേറൊരു മെത്രാൻ മദ്രാസ് ഗവണ്മെന്റിനു എഴുതിയയച്ചതുമായ വിവരങ്ങൾ മുൻവിൽ ഞങ്ങൾ കാണിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. മെത്രാന്മാർ എപ്പോഴും അന്ത്യോഖ്യാ കീഴെണു എഴുതുകയും സഭക്കാരെ ഒട്ടുക്കു യാതൊരുവോളം എന്നു വിചിക്ഷയും സമജ്ജമായിരുന്നു എന്നു ജപ്പാൾ മിത്രം സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാലും അന്ത്യോഖ്യാ കീഴ്മിട്ടെന്നും മലങ്കരസഭ യാതൊരുവോളം അല്ലായിരുന്നു എന്നും കണ്ണമടച്ചു വിശ്വസിച്ചുകൊള്ള

ണമെന്നു മിത്രം അനുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ അനുമാനം അംഗീകാരയോഗ്യമാ
 പിരിക്കുവാൻ മിത്രം ദയവുചെയ്തു ഒരു ഉപകാരം കൂടെ ചെയ്തു തരണ്ടതായിരുന്നു.
 അതു ഏതെന്നാൽ “കീഴ്” എന്ന പദത്തിൽ “ഭേദം” എന്നോ “സമയം” എന്നോ
 അർത്ഥം കൊടുക്കുന്ന ഒരു നിഘണ്ടുവും, ക്രിസ്തുവിൽ ഏകസ്വഭാവമെന്നു പറയുന്നതു
 നെസ്തോറിയൻ വിശ്വാസമാണെന്നു കാണിക്കുന്ന ഒരു സഭാചരിത്രവും മുൻതീർപ്പു
 തി വച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തണം. ബുദ്ധിയുള്ളവനായിരുന്നു ഏകിൽ ഈ രണ്ടു സ
 ഗതികളും നടത്തിയേച്ചു ഈ ഭോഷന്റെ സമ്മതം വേദിക്കു ചിട്ടകണ്ടതായിര
 ന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഉള്ള നിഘണ്ടുവും ചരിത്രവും പ്രകാരം “കീഴ്” എന്ന പദ
 ത്തിനു കീഴ് എന്നതെന്നെയും ഏക സ്വഭാവ വിശ്വാസം യാദൃകോബായ വിശ്വാസമെ
 ന്നും മാത്രമേ മനുഷ്യക്കു വിശ്വസിക്കാൻ പാടുള്ളൂ. മലയാളമിത്രം മൃഗങ്ങളുടെ വ
 കക്കു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന പത്രമാണകിൽ ഈ യുക്തി മതിയാകും.

൧൧. നെസ്തോർ മെത്രാന്മാരുടെ പെരുനാളുകൾ കഴിച്ചു വരുന്ന എന്നു വേ
 റൊരു യുക്തി മിത്രം പറയുന്നു. യാദൃകോബായകാരുടെ; “തങ്കമറ വരുന്ന” എന്നു
 വിശ്വാസയോഗ്യമായ ചരത്രരേഖയുണ്ടെന്നും മിത്രം സമ്മതിക്കുന്ന കാലങ്ങളിൽ
 ആകട്ടെ കേ. മയത്തു മെറിയപള്ളിയിൽ ഒരു ഗബ്രിയേലിന്റെ ചാത്തം കഴി
 ച്ചവന്നതുമാത്രമേ പതിവേക്കു ട്രഷോണുമായി പറയാൻ മിത്രം താൽ സാധ്യകയുള്ളൂ.
 നേരെമറിച്ചു. കോതമംഗലം, പറവൂർ, മുളത്തുരുത്തി, കണ്ടനാട്, ചെങ്ങന്നൂർ മുത
 ലായ പല പള്ളികളിൽ അറേനകം വരദേശയാദൃകോബായ മെത്രാന്മാരുടെ ചാത്തം
 കഴിച്ചുവരുന്ന വിവരം മിത്രം കേളിയിട്ടുകിൽ ഇനിയെങ്കിലും തിരക്കി അറിയട്ടെ.
 മാരാമണ്ണ പള്ളിയിലും കുറച്ചുകാലം മുൻപുവരെ ഒരു ബസേലിയോസിന്റെ ചാത്തം
 കഴിച്ചുവന്നിട്ടുണ്ടൊ എന്നുകൂടെ തിരക്കട്ടെ. ഇനി ഗബ്രിയേലിന്റെ ചാത്തം കഴി
 ച്ചതുതന്നെ എന്നു അർത്ഥത്തിൽ ആയിരുന്നു എന്നറിയാൻ ഞങ്ങളുടെ തെളിവു വേ
 ണ്ടോ, ഈ നാളിൽ ആദ്യം വന്നു ലിപ്പൂനർമാരിൽ ഒരുവനായിരുന്ന ഫെനസാബ്ബി
 നോട്ട് ചോദിക്കാം. അദ്ദേഹം ഏതുത്തരം പറയുമെന്നു കേൾക്കട്ടെ. ഗബ്രിയേൽ
 അന്ത്യോഖ്യായിൽനിന്നു വന്ന ആൾ ആണെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തുണ്ടെന്ന് ചാത്തം ക
 ഴിച്ചുവന്നതാണെന്നു സാബ്ബപറഞ്ഞുതരും (പൈററവസിന്റെ ചരിത്രം പന്ത്രണ്ടാം പാഠം)
 ഗബ്രിയേലിനെക്കുറിച്ചു സൂറിയാനികാരിൽ ചിലർ ഇങ്ങനെ വിശ്വസിച്ചതും ക
 രണം കൂടാതെയല്ല. എന്നാൽ അദ്ദേഹം എല്ലാ ആചാരമർച്ചാദികളും നെസ്തോർ
 ക്രിമം വിട്ടു അന്ത്യോഖ്യാ ക്രമപ്രകാരം നടത്തിയിരുന്നതിനാൽ ഈ വേദാഭ്യുദയ
 ങ്ങളിൽ വരുത്തി. (ഫെവ. ൨. വാല്യം നമ്പ് ൧)

൧൨. യാദൃകോബായ തത്വത്തെ നിഷേധിച്ചാൽ മിത്രം കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന
 പിന്നത്തെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ, പട്ടികകളുടെ വെള്ളമുളപ്പും, ഷെക്കരം മുതലായവയുമാണു.
 യാദൃകോബായ ഉപദേശം ഉടുപ്പിന്റെ നിറത്തിലും രോമത്തിലും ലീശയിലും ആണെന്നു
 വിചാരിക്കുന്ന മിത്രപത്രാധിപർ താലികളിൽ അംഗീകാര ഉപദേശം സമാപിച്ചി
 രിക്കുന്നു എന്നു സമ്മതിക്കുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ ഈ യുക്തിക്കു സമാധാനം പറഞ്ഞാൽ
 മതിയാകും.

൧൩. ഇനി ഞങ്ങൾ വിചാരിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു പുതിയ തെളിവു മിത്രം കൊ
 ണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു. ബുങ്കാനാൻസാബ്ബു ഇവിടെനിന്നു കൊണ്ടുപോയ കച്ചേഴ്ത്തുവേ
 ദപുസ്തകത്തിൽ അയാൾക്കുയിലെയും പെരുന്നാളുകളിലെയും വായനക്കുറിപ്പുകൾ ഉ
 ള്ളവയിൽ യാദൃകോബായകാരുടെ പ്രത്യേക പെരുനാളുകൾക്കു ഒന്നിനും കുറിപ്പിട്ടി
 ന്നും അതുകൊണ്ടു ഈ പുസ്തകം ഉരുത്തിരിയ്ക്കയും ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു കാലത്തു പ
 വിടത്തെ സഭ യാദൃകോബായ അല്ലായിരുന്നു എന്നുമാണു മിത്രം വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത്.
 “മഹാരാജമാന്യരാജശ്രീ, മലയാളമിത്രപത്രാധിപർ അവർക്കുകൾക്കു മൂന്നു സന്തോ
 ഷം, ഇറാ, ഇറാ എന്നു ഞങ്ങൾ നന്ദി പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. ഈ പുസ്തകം മിത്രം
 ജനപ്രകാരമുള്ള തങ്കമറ യാദൃകോബായ വരവിനും വേർതിരിപ്പി വകുലത്തിനും വേ
 റെമുഖ്യതയെന്ന മലയാളത്തുണ്ടായിരുന്ന സഭ ഉപയോഗിച്ചുവന്നതും അന്നത്തെവി
 ശ്വാസരീതിക്കു അനുരൂപമായി വായനക്കുറിപ്പു പതിച്ചതും ആണെന്നു മിത്രം വാദി
 ക്കുന്നുവല്ലോ. പുസ്തകത്തിൽ ചരിത്രകാർ മരിക്കുന്ന വയസ്സു ൧൦൦ സംവത്സരമാ
 ണ്. ഞങ്ങൾ ൧൦൦൦ സംവത്സരത്തോളം പതിനെ സൂക്ഷിച്ചു എന്നുപറഞ്ഞാണു ഈ
 പുസ്തകം സാബ്ബിനു മെത്രാൻകൊടുത്തതു. (ബുങ്കാനാൻ ൧൩൭) ആ സമിതിക്കു ക്രി
 സ്തംബും പൂർവ്വമാണിടകും അരീനപിന്യം മലങ്കരസഭയിലെ ഉപദേശം ഇതുകൊ
 ണ്ടു സങ്കല്പിക്കാം മെന്നാണു മിത്രം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. ആ കാലം മിത്രപ്രസിദ്ധീകര

കാരം നെസ്തോറിയരുടെ ഭരണവും ഉപദേശവും നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നകാലമായിരുന്നതിനാൽ നെസ്തോറിയക്കാരുടെ പ്രത്യേക പെരുനാളുകളുടെ കുറിപ്പുകൾ ലഭിക്കുകയുണ്ടാകാത്തതാണ്. എത്ര ഉണ്ടെന്നു മിത്രം പറഞ്ഞുതരട്ടെ. നെസ്തോറിയക്കാരുടെ പെരുനാളുകളുടെയും ഞായറാഴ്ചകളുടെയും പേരുകളും പട്ടികയും ഏ. ജെ. മക്ലീൻ എന്നയാളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട 'ക്രിസ്തെ കാതോലിക്കാമോരും ജനവും' (ക്രൈംലിംഗ് കോസ ഓഫ് ദി ലാസ്റ്റ് ഓർത്തഡോക്സ് ആൻഡ് ഫീസ് പീപ്പിൾ) എന്ന പുസ്തകത്തിൽ അവസാനഭാഗത്തു ഉണ്ട്. അതിൽ നെസ്തോറിയക്കാരുടെ പ്രത്യേക പെരുനാളുകളായ് പറയുന്നവയിൽ ഒന്നിനങ്കിലും ഈ പഴയ സുറിയാനി വേദപുസ്തകത്തിൽ കുറിപ്പു കാണിച്ചുതരാമോ? നെസ്തോറിയകാര അവരുടെ സംഘത്തിന്റെ സാക്ഷ്യമായ നെസ്തോറിന്റെ പെരുനാൾ കൊണ്ടാടുന്നതു ദൈവാലിയിൽ പിറന്നു വരുന്ന നാലാം ഞായറാഴ്ച കഴിഞ്ഞുള്ള വെള്ളിയാഴ്ചയാണെന്നു മേല്പറഞ്ഞു പട്ടികയിൽ കാണുന്നു. ഈ പെരുനാളിന്റെ വായനയെന്ന പത്രാധിപരോ ആ സാധുവിന്നു കുടുക്കിൽ അകപ്പെടുത്തിയ "പിശ്ചാസയോഗ്യനായ" നശീകരണകയന്തനാഥാ കാണിച്ചുതരുകയാൽ ഞങ്ങൾ പോര വിചിക്ഷണം. വിചാദ വേദപുസ്തകത്തിൽ നെസ്തോറിന്റെ ഉന്നമിച്ചെന്നു മാത്രമല്ല അതു യാദൃകാബായയാണെന്നു കൂടെ ഞങ്ങൾ കണിക്കാം. "ദൈവമാതാവ്" എന്ന പേർ നെസ്തോറിയകൾ വെറുപ്പുള്ള ഒരു പരാണെന്നു മിത്രം തെളിയിച്ചു ആവശ്യപ്പെടാതെ സമ്മതിക്കും. ഈ പുസ്തകത്തിൽ ഈ പേർക്കാടു കൂടി ൨൦-ൽ കുറയാതെ സാക്ഷ്യങ്ങളിൽ കുറിപ്പുകൾ ഉണ്ട്. അപ്പോൾ വ്യാപാരാഭ്യർത്ഥന ഈ പുസ്തകം ഉപയോഗിച്ചവർ നെസ്തോർ പിശ്ചാസികൾ ആകയാൽ പാടില്ലെന്നു തീർച്ചയാണു. അപ്പോൾ ഇതു ആ കാലത്തു അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട കന്യകയെ ദൈവമാതാവു എന്ന വിളിച്ചവന്നു ഒരു സഭകാർ ഉപയോഗിച്ചതു ധീരികണം. അതു റോമക്കാലായിരിപ്പാൻ പാടില്ല, അംഗീകാരമല്ല, യൗനായകാരും അർത്ഥനായകാരും, ഇവരാരും ആ കാലങ്ങളിൽ ജന്മപ്പെട്ടു തിരിഞ്ഞു നോക്കിയിട്ടില്ല. യാദൃകാബായകാർ അല്ലെങ്കിൽ ആരാണെന്നു മിത്രം പറഞ്ഞുതരട്ടെ. അതും പോകട്ടെ, യാദൃകാബായകാർ ആണ്ടകളുള്ള ഞായറാഴ്ചകൾക്കു പ്രത്യേക പേരുകളും ആപേരംപ്രകാരം വായനക്കുറിച്ചും ഉണ്ട്. മിത്രത്തെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ വേണ്ടി ഞായറാഴ്ചകളുടെ ചില പേരുകൾ പറയാം. ക്രിസ്മസ് ജൂനൈത്, ഇദസ് ജൂനൈത്, കെഫനെ, ആനീദെ, ലത്യാദികൾ ആണു. ഈ പേരുകളിൻപ്രകാരം നമ്മുടെ പുസ്തകത്തിൽ കുറിപ്പുകൾ കാണുന്നു. അവ യാദൃകാബായകാരുടേതു അല്ലെങ്കിൽ ആരുടേതു? നെസ്തോറിന്റെ തന്നെ മേൽ വിവരം പറഞ്ഞ പുസ്തകത്തിൽ കാണുന്ന പട്ടികകൊണ്ടിടാം. പിന്നെയും പലിയനോമ്പിൽ ഞായറാഴ്ച കഴിച്ചാൽ ശനിയാഴ്ചകളിലും പാതിയിലും നാല്പതാം വെള്ളിയാഴ്ചയും മാത്രമേ യാദൃകാബായകാർക്കു ക്ഷണ പാടുള്ളു. മറ്റുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ നമസ്കാരം മാത്രമേ ഉള്ളു. നെസ്തോർകാർ ഈ ശനിയാഴ്ചകളിലും ക്ഷണ പാടില്ല. തക്കപ്പെട്ട സുറിയാനി വേദപുസ്തകം തുറന്നുനോക്കിയാൽ, റോംയിൽ ൧-ാം ആഴ്ചയിൽ തികയാഴ്ച ഉത്തയുടെ അല്ലെങ്കിൽ സന്ധ്യയുടെ എന്നിങ്ങനെ ക്ഷണ പാടില്ലാത്ത ദിവസങ്ങളിൽ നമസ്കാരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചും, ശനിയാഴ്ചകൾക്കും, പാതിക്കും, നാല്പതാം വെള്ളിയാഴ്ചക്കും, ലന്നശനിയാഴ്ച അല്ലെങ്കിൽ പാതി, അല്ലെങ്കിൽ ലന്നവെള്ളിയാഴ്ച ക്ഷണയുടെ എന്നൊന്നിടും കുറിപ്പുകൾ കാണാം. ഇതു യാദൃകാബായയുടെതല്ലെങ്കിൽ ഏതു സഭയുടെ നടപടി അനുസരിച്ചുള്ള കുറിപ്പാണെന്നു പറയുക? പിന്നെയും കൗജാഹടി നമസ്കാരം യാദൃകാബായയുടെ മൂലതകളിൽ ഒന്നാണെന്നു മിത്രം ഓരോ സദൃശങ്ങളിൽ ആക്ഷേപിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ലന്നപ്പോൾ ൧-ാം കൗജായുടെ അല്ലെങ്കിൽ ൨-ാം കൗജായുടെ എന്നു വിവരം പറഞ്ഞു നമ്മുടെ ഈ പുസ്തകത്തിൽ കുറിപ്പുകൾ കാണുന്നു. അവ ഇതുസഭയുടെ ക്രമം അനുസരിച്ചാണോ? മൂറോൻ എന്ന പ്രത്യേക പേരിൽ ഒരു അഭിഷേകത്തെലും യാദൃകാബായകാർക്കുണ്ട്. നെസ്തോർകാർക്കും റോമക്കാർക്കും മറ്റും ഈ പേർ നടപ്പില്ല. മൂറോൻ ക്രിസ്തയുടെ വായനയായി ചില കുറിപ്പുകൾ ഈ പുസ്തകത്തിൽ കാണുന്നുണ്ടു അവ ആരുടേതു?

എന്നാൽ യാദൃകാബായകാരുടെ പള്ളിക്രമപ്രകാരമുള്ള വായനക്കുറിച്ചുകൾ ഞായറാഴ്ചകൾക്കും മറ്റാനായ പെരുനാളുകൾക്കും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം മറ്റുള്ള പെരുനാളുകൾക്കു പൊതുവായും ആണു. ഏങ്ങനെയെന്നാൽ സഹദേവന്മാരുടെ പെരുനാളുകൾക്കു പൊതുവായ കുറിപ്പുകളുണ്ട്. അല്ലാതെ ഓരോ സഹദായിക്കു പ്രത്യേകമില്ല. അത്രകാരംതന്നെ മേല്പട്ടുകാർ ഉൾപ്പെട്ട പിതാക്കന്മാർക്കും, ദൈവയകാർക്കും, മറ്റും പൊതുവായ കുറിപ്പുകൾ ഉള്ളു. വിചാദ പുസ്തകത്തിലും അത്രകാരം തന്നെ

യ:ണ. എന്നാൽ അപൂർവ്വം രണ്ടനാലു പരിശുദ്ധന്മാർക്കു മാത്രം പ്രത്യേകമായനക്ഷത്രം ഉണ്ടു്. അവ ഈ പുസ്തകത്തിലും കാണാം. അതിൽ ഒരു വിശേഷം ക്രമമുണ്ടു്. പ്രത്യേകമായനക്ഷത്രമുള്ള മൂന്നാലു പിതാക്കന്മാരിൽ ഒരാൾ ഒഴികെയെല്ലാം യേശുസഭയാൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട പരിശുദ്ധന്മാർ ആണു്. ആ ഒരാൾ മറ്റുള്ള സഭകൾ ശത്രുവായി വിചാരിക്കുന്ന ഒരു പട്ട യാക്കോബായകാരനാണു്. സുറിയാനി വേദപുസ്തകത്തിൽ ഹം തീമാത്തിയൂസ ന്നും അദ്ധ്യായം എഴുത്തുനോക്കിയാൽ അന്ത്യോഖ്യായുടെ യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസന്മാരിൽ ഒരു പ്രധാനിയും കബ്ബായയിൽ അഞ്ചും തുബ്ദേദനിൽ ഘോഷിച്ചു പറയപ്പെടുന്ന ആദ്യമായ മാർ സേവെറായുടെ ഒമ്മദിപസത്തെ വായന പ്രത്യേകം എഴുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു കാണാം. ഉദ്ദേശം യാക്കോബ പാത്രിയർക്കീസാധികാരി ആരാണു്?

ബുക്കാനാസാപ്പ കൊണ്ടുപോയ വേദപുസ്തകം മലങ്കര സഭയുടെ ഉപദേശത്തെനിർണ്ണയിപ്പാൻ മതിയായ ഒരു ലക്ഷ്യമാണെന്നു മിത്രം പറഞ്ഞ അഭിപ്രായത്തെ ഞങ്ങളും പിൻതുടങ്ങുന്നു. അതിൽനിന്നു മേൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച ലക്ഷ്യങ്ങളെ മൂന്നു വിധികൂടാതെ ആലോചിച്ചുകൊണ്ടു് ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ഉത്ഭവകാലമായ ഹ്രസ്വമാണ്ടും അതിനുപിമ്പും മലങ്കര യാക്കോബായകാർക്കു് വല്ലസംബന്ധവും ഉണ്ടായിരുന്നതോ എന്നു മിത്രം തീർച്ചപ്പെടുത്തട്ടെ. പുസ്തകങ്ങൾ ദഹിച്ചുപോയതുകൊണ്ടു് ചരിത്രം അറിവാൻ ബുദ്ധിമുട്ടിനെക്കുറിച്ചു പത്രാധിപർ പൂസനിക്കുന്നതായി മൺ ലക്കങ്ങളിൽ കാണിച്ചു കണ്ടു്യിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം പഴയ ചരിത്രങ്ങൾ ചില ഉദ്ധരണികൾ എഴുതുകയുമായിരുന്നു. അന്നു ദഹിച്ചുപോകാതെ കിട്ടുന്ന ഒരു പുസ്തകം ഇത്രയും പ്രത്യക്ഷമായ തെളിവു തന്നിരിക്കുമ്പോൾ ഉദ്ധരണി വിട്ടു് ഒരുവിധം ഉറപ്പായ രേഖമേൽ അദ്ദേഹത്തിന്നു ചരിത്രം എഴുതുവാൻ പഴി ഇല്ലാതെ കണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ മുൻവിധി ഇനിയെങ്കിലും ഒഴിച്ചുകൂടിയെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ വിചാരിച്ചിരിക്കാത്ത ഈ പുതിയ തെളിവു ഞങ്ങൾക്കു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതന്നു പത്രാധിപർ അവർക്കു ഞങ്ങളുടെ സന്തോഷാധിക്യത്തിൽ നിന്നു വിശേഷാൽ മൂന്നു സന്തോഷവും ഹ്രസ്വവും ക്രമേ പഠിക്കുകയുണ്ടു്. മിത്രപത്രാധിപരുടെ ശുദ്ധഗതിയിൽ ഞങ്ങൾ അത്യന്തം സഹതപികയും അറിവു കൈക്കൊണ്ടു് ചെങ്കിട്ട കൊണ്ടുവന്നു കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ ഒരു നവീകരണകർമ്മമാർ പ്രയോഗിച്ചു പത്തനയിൽ ആ സാധു അകപ്പെട്ടുപോയതിൽ ഞങ്ങൾ വ്യവസ്ഥയും ചെയ്യുന്നു. അങ്കിലും ഇതു അദ്ദേഹത്തിന്നു ഒരു പാദമായിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ആടിന്റെ പിന്നാലെ കുറുകൻ പോയതുപോലെയാണു് അംഗീതാകാർ നവീകരണകാരുടെ പിന്നാലെ നടക്കുന്നതു്. അവരെ ഇല്ലാതെ കിട്ടുമെന്നു കരുതി അംഗീതാകാർ മേന്മ നടക്കുന്നു. അവരെ ഇവരെ ഭോഷൻ കളിപ്പികയും ചെയ്യുന്നു. ഇവരെ വിശ്വസിച്ചാൻ കൊള്ളുകയില്ലെന്നറിവാൻ മിത്രത്തിന്നു ഇതൊരു പാദമായിരിക്കട്ടെ.

൧൪. മിത്രത്തിന്റെ അവസാനത്തെ വാദം വിത്സൻ ബിഷപ്പോപ്പിനോടു സന്ദർശിച്ച മെത്രാൻ (മേപ്പാട്ടു ദീവനാസ്യോസ) അതിന്നു അഞ്ചു വാഗ്ദാനം മുമ്പു ഒരു ബാപായോടു മറ്റുതന്നിന്നു എന്നും ബിഷപ്പോപ്പിന്റെ പ്രസംഗത്തെ സമ്മതിച്ചു പറഞ്ഞു എന്നും ആകുന്നു. മിത്രം ചരിത്രം വായിച്ചിറങ്ങു് വല്ലതു പറയേണ്ടതായിരുന്നു. ൧൦൦൦. മാണ്ടു മാർ അത്താനാസ്യോസബാവാ വന്നു ഉടൽ മാർ ദീവനാസ്യോസും മാർ പീപ്പിനോസും കൂടി പള്ളികൾക്കു സാധനം അയച്ചു പോതുരേഗം കൂടി ഇവർ കൂടിനിന്നു ബാപായുടെ സമാന്തികൊൻ വായികയും കസേരയിൽ ഉയർത്തി “ഒക്ലിയോസാ” ചൊല്ലി അംഗീകരികയും ഈ വിവരത്തിന്നു പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പേർ ഒരു റിപ്പോർട്ടു എഴുതി ഒപ്പിട്ടു കൊടുക്കയും ചെയ്തു കഥകൾ മിത്രവായിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ ഇട്ടു ചരിത്രം ൨൦൨൦ം പുറം വായിപ്പാൻ ഞങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു.

സുറിയാനിസഭയെ ഒന്നായി വിഴുങ്ങുവാൻ തക്കുന്നോക്കിയിരുന്ന മിഷ്യനറിമാരുടെ ഉദ്ദേശ സാദ്ധ്യത്തിന്നു ബാപായുടെ വരവു തടസ്സമാകുമെന്നു കണ്ടു അവർ നിബ്ബന്ധിച്ചുപോൾ സിജനാരിസംബന്ധമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും അവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ എന്നുപോലെ ഇരുന്ന സാധുവായ ആ മെത്രാൻ അവരുടെ ദുർഗ്ഗഭാവത്തിന്നു പഴിപ്പെടെണ്ടുപുന്നതിൽ ആ പരമാർത്ഥിയെ ഒന്നും പറവാറില്ല. മിഷ്യനറിമാരുടെ ദ്രോഹവിചാരത്തിൽ നിന്നും അവരുടെ അന്നത്തെ സ്വാധീനം കൊണ്ടും ഉണ്ടായ ഒരു സംഭവം ഒരു തെളിവായിരിക്കുമിട്ടു. നേരെമിട്ടു ആകാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്ന ബിഷപ്പോപ്പു ഫീബറും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഃപ്പെരും മലങ്കര സഭയെ അ

ജന്ത്യാവിനു കീഴ്പ്പെട്ടതായി വിചാരിച്ചുവന്നു എന്നു അവരുടെ എഴുത്തുകൾ ധാരാളം കാണിക്കുന്നു.

വിത്സൻബിഷോപ്പിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ മെത്രാൻ സമ്മതിച്ചു എന്നു മിത്രം പറയുന്ന സംഗതി ചെവിയിൽ രമസ്വമായി പറഞ്ഞു കാഴ്ചമായിരുന്നു. ഏതൊരു മന്ത്രിയെ മാനേജർമാർ നൂനാദോസി കൂട്ടി പരസ്വമായി മെത്രാൻ പറഞ്ഞതു പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അനുമതികൂടാതെ ഒന്നും പാടിപ്പന്നായിരുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ പറയല്ല, റസിഡെണ്ടാപ്പീസിൽ സൂക്ഷിച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്ന നൂനാദോസിന്റെ നിശ്ചയംകൊണ്ടു കാണാം. മിത്രം ഈ പരസ്വ റിക്കാള കാണാതെ ചെവിയിൽ കൊതിയതു മാത്രം കേട്ടതെ ഉള്ളു.

തൻകാഴ്ചസാധ്യത്തിനുവേണ്ടി വിത്സൻബിഷോപ്പു പറഞ്ഞ ദ്രോഹ ആലോചനകൾ സാധിക്കാതെവന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ നിന്ദിക്കുകവാൻവേണ്ടി ഉത്തമവിശ്വാസം ഉണ്ടെന്നു മിത്രം പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. വിത്സൻ സുഹൃത്തായിത്തീർന്ന സഹവാസത്തിനു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ അവരുടെ ചരിത്രവും പ്രത്യേകം തന്റെ മുൻഗാമിയായിരുന്ന ഹീബറിന്റെ രേഖകളും വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കാതെ പുറപ്പെട്ടവാൻ ജടയില്ല. അവ വായിക്കുമ്പോൾ ചുരുങ്ങിയപക്ഷം ൧.ാം മാർത്തോമ്മാ മുതൽ തുടങ്ങിയായി യാക്കോബായവിശ്വാസത്തെ കൈകൊണ്ടും അത്യാവ്യായാസമേലധികാരത്തെ അംഗീകരിച്ചും അവിടുത്തെ ആജ്ഞയിൽ ജീവിക്കുകയെന്നു സത്യം ചെയ്തു മെത്രാന്മാരോട് ഭരിച്ചപ്പോഴും അവിടുന്നു ജായക്കുന്നപുസ്തകങ്ങൾ അനുസരിച്ചു പള്ളികളിൽ നടത്തിയും പ്രധാന സംഗതികൾക്കു അവിടുത്തെ എഴുതിയതായും അനുവാദം വരുത്തിയും നടന്നുവന്ന ഒരു സഭയാണെന്നു വർത്തമാനം പ്രസിദ്ധമാകുന്നതും തന്റെ മുൻഗാമി അങ്ങിനെ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു എന്നു കാണാവുന്നതുമായിരുന്നു. അതൊന്നും ആലോചിക്കാതെ ഈ സഭ അംഗീയാ സഭയുടെ പൂർവ്വാർ മുതൽ മുടക്കി സ്ഥാപിച്ചതോ അവർക്കു സ്ത്രീധനാവകാശമായി കിട്ടിയതോ ആണെന്നു വിചാരിച്ചതായ്തോന്നിക്കുന്ന ഭാവത്തിൽ അതിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം കൈകൊള്ളണമെന്നും അതിനെ ഒന്നടങ്കം കക്ഷത്തിൽ ജടണമെന്നുമുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി കൊണ്ടുവന്ന ദുരാലോചനകൾക്കു ഉത്തമവിശ്വാസം ഉണ്ടെന്നു ഈ ജടപതം ശതാബ്ദത്തിൽ സാധിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു മിത്രം ധൈര്യപ്പെട്ടതിൽ അതിശയിക്കുന്നു. ഈ ഉദ്ദേശസാധ്യത്തിനുവേണ്ടി ചെറിയ വെച്ചുകൊടുപ്പും, സ്പെഷ്യലായ രേഖകളെ മറച്ചു വെച്ചും, പ്രത്യേകമായ സംഗതികൾക്കു വിവരിച്ച അർത്ഥം കല്പിച്ചും, ജ്ഞാത സംഗതികളെ ഉണ്ടാക്കിയും, മരിച്ചവരായ ഒരു മെത്രാന്റെ ജീവിതചരിത്രം, ഉപദേശങ്ങളെക്കുറിച്ചു അധികം ദേശാചാരങ്ങൾക്കു അറിയിക്കേണ്ടതും, ജീവിക്കുന്ന കമ്പു വരത്തും, മിത്രം ഉണ്ടാക്കിയെഴുതുന്ന ചരിത്രം ഇതുകൊണ്ടുള്ള ഉദ്ദേശമാണെന്നും അതിലും ഉത്തമവിശ്വാസം ഉണ്ടായിരിപ്പാൻ പാടിപ്പന്നം വായനക്കാർക്കു ഇപ്പോൾ ബോദ്ധ്യപ്പെടാതിരിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

ജനി ഒരു സംഗതികളെ പറഞ്ഞു തപ്പാലം നിറുത്തുന്നു. ഈ സഭയുടെയും മെത്രാന്മാരുടെയും ഉദ്ദേശം അന്യ സഭയിൽ ലയിച്ചുപോകാതെ സ്വാതന്ത്ര്യമായി ജീവിക്കണം കൊണ്ടു പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്തണമെന്നായിരുന്നു എന്നു മിത്രം പ്രോത്സാഹനം അതിനെ ശ്രദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യം പാലിക്കുവാൻ ഇഷ്ടംപോലെ വേണ്ട പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്തുവാനും സൗകര്യമുള്ള ഒരുനവീകരണസഭ ഉള്ള സ്ഥിതിക്കും മെമ്പർമാർ അതു കൊള്ളാമെന്നു തോന്നിയിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കും, പത്രാധിപർ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ കൈക്കൊള്ളുന്ന ഒരു അന്യസഭയിൽ ലയിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നതായാൽ മലങ്കര സഭയ്ക്കു സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടാക്കുവാൻ ചെയ്യുന്ന തന്റെ ശ്രമങ്ങൾക്കു അധികം ഫലമുണ്ടാകുമെന്നു ഞങ്ങൾക്കു തോന്നുന്ന അഭിപ്രായം മിത്രം വെച്ചുപ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഏതെന്നാൽ താൻതന്നെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ കൈക്കൊണ്ടു അതിൽ യിനു കീഴ് ജീവിക്കണംകൊണ്ടു എത്ര കടിച്ചു മരിച്ചു ശ്രമിച്ചാലും ആ ശ്രമം പ്രയത്നിക്കാത്ത വിശ്വാസം ചത്താണെന്നുള്ള വേദോക്തിപ്രകാരം നിഷ്ഫലമായിത്തീരുകയെന്നു ഉള്ളു. ഉപദേശിക്കുന്നവൻ പ്രവൃത്തിച്ചു കാണിക്കുന്നവൻ ആയിരിക്കണമെന്നുള്ള തത്വം ഞങ്ങൾ പറയണമെന്നല്ലെങ്കിലും, ഞങ്ങളുടെ താഴ്മയോടു കൂടിയ ഈ അഭിപ്രായം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിലയേറിയ ആലോചനയ്ക്കു പാത്രീഭവിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

തിരുവിതാംകൂർ കൊച്ചിയിൽ ചർച്ചിപ്പിച്ച നരിമാരുടെ വേല.

ഈ പ്രമേയം കഴിഞ്ഞ പത്രികയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പ്രസംഗങ്ങളേതൊട്ട് കൂടി അപസാനിപ്പിക്കണമെന്നായിരുന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിച്ചിരുന്നത്. ഇന്ത്യയുടെ അംഗീകാരം മെത്രാപ്പോലീത്താ അംഗീകൃതങ്ങളുടെ ആജ്ഞയിൽ കീഴ്ന്നു കർമ്മം ചെയ്തതിൽ നിന്നു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി വരുന്ന “ഇബ്രിൻ ചർച്ചകൾക്കു വീതിപ്പ്” എന്ന മഗസിന്റെ ഈ ജൂലായി മാസത്തെ പ്രതിയിൽ പെറോള ജി. ബി. ഹെൽമുൾഡ് എന്ന ഹെൽമുൾഡ് എഴുതിയിരിക്കുന്ന ഒരു ഉപന്യാസം വായിച്ചപ്പോൾ, ലിഖിതരിമാരുടെ വേലയേയും ഉദ്ദേശങ്ങളെയും കുറിച്ച് ഞങ്ങൾ പഠനത്തിൽ അഭിമാനത്തോടെ ഒരു പെറോളി യാത്രകൾ ചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതിൽനിന്നു ഉദ്ദേശിക്കുന്നപ്രകാരം പരമാർത്ഥമായി അംഗീകാരം വാഗ്ദാനം ചെയ്തും ഈ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നും ബോധപ്പെടുത്താൻ ലക്ഷ്യം കണ്ടുകൊണ്ട് ഈ അംഗീകാരവാഗ്ദാനം അഭിപ്രായം താഴെപ്പറയുന്നു. അതിൽ നമ്മുടെ രാജാവിന്റെയും പ്രമേയത്തെ സംബന്ധിക്കാത്ത സംഗതികളും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അപരം സുവിചാരി വായനക്കാരുടെ അറിവിന്നു ആവശ്യമാകുകൊണ്ടു മിക്കവാറും മുഴുവനായിരുന്നെ ഞങ്ങൾ തർജ്ജമ ചെയ്തു വെക്കുന്നു.

“മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യനികൾ അല്ലെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ സാധാരണയായി വിളിക്കപ്പെടുന്നപ്രകാരം യാക്കോബായ സുറിയാനികൾ, ലത്തീനികൾ, ലാറ്റിനുകൾ, അധികം അഭിമാനത്തോടെയും ദൃഷ്ടിയിൽനിന്നു ദൂരെ കിടക്കുന്ന തിരുവിതാംകൂറിന്റെയും മലബാറിന്റെയും കടൽ തീരത്തു വസിക്കുന്നു. ഇവരും ഇവരുടെ പൂർവ്വികന്മാരും അനേകം ശതാബ്ദങ്ങളായി ജീവിതം താമസിച്ചുവരുന്നു. അതു പഴക്കമുള്ള അല്ലെങ്കിൽ നൂറുകണക്കായ ശതാബ്ദങ്ങളെ കാലം മുതൽക്കു കണ്ടു. അദ്ദേഹം സുവിദഗ്ദ്ധം ഈ നാളിലേക്കു കൊണ്ടുവരികയും, കൊച്ചിയിൽനിന്നു ഉദ്ദേശ, ൨൦. ചെലിന്നു വടക്കു ചെലിന്നു മുതലായി ജനം നിലനിൽക്കുന്ന ജനങ്ങളെ പങ്കിടുകയും ചെയ്തു എന്നു പറയുന്നു.

മലങ്കരസഭയുടെ ആദ്യസ്ഥാപകൻ മാർത്തോമ്മാ തന്നെ ആയിരുന്നു. അല്ലെങ്കിലും ക്രിസ്ത്യനിയെ തുടരാൻ പുരാണത്തിൽ ലത്തീനികൾ സഹായിച്ചു എന്നുള്ളതു നിസ്തർക്കം.

“മറോം ആറാണ്ടിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ ആലക്സാണ്ട്രിയയിൽനിന്നു പാത്രിയർക്കീസിനെ കീഴ്ന്നു കർമ്മങ്ങളിലേക്കു അയക്കയും അദ്ദേഹം ലത്തീനികൾ വരികയും ചെയ്തു എന്നു ഏഷ്യസെമിറ്റിസ് പറയുന്നു. ൧൨൫൦-ൽ നിബ്രിസ്സസെമിറ്റിയിൽ “പെർഷ്യയുടെ യാഹ്വേൽ”ന്റെ വേർ കണ്ടു - ഗെലാസിയൂസ് എഴുതിച്ചിട്ടുള്ള സുനാദോസ ചരിത്രപ്രകാരം “പെർഷ്യയിലും ഹലിയ ലത്തീനികളും ഉള്ള സഭയ്ക്കു വേണ്ടി വേർപെടുകാരനായ യാഹ്വേൽ” എന്നു എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.....

“പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കീഴ്ന്നു പട്ടുകൾ ൧൨൦൨-ൽ കൊച്ചിയിൽ വന്നപ്പോൾ മലങ്കരക്രിസ്ത്യാനികൾ ബാലോലിലെ നെസ്തോറിയ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കീഴ്ന്നു കർമ്മത്തിൽ ഇല്ല. പശ്ചാത്തമം മുഴുവൻ ഇവർ സ്വാധീനപ്പെട്ടപ്പോൾ നാട്ടുസഭയ്ക്കു വേണ്ടുമാറ്റമുള്ളതും കീഴ്ന്നു കർമ്മം നെസ്തോറിയ മതവിചാരം ഉൾക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യണമെന്ന അർത്ഥം ആവശ്യപ്പെട്ടു. ആ ആറാണ്ടു വർഷത്തോളം കലഹം ഉണ്ടായി. പട്ടുകൾ ആരംഭിച്ചു കീഴ്ന്നു കർമ്മം കടന്നു വന്നപ്പോൾ ഇവരെ വെട്ടുകൾ ഭാവിച്ചു. അപ്പോൾ യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ ജീവിക്കുകയും സുവിചാരി ക്രിസ്ത്യാനികൾ സ്വാതന്ത്ര്യപ്പെടുകയും ആ കാലത്തു വന്നിരുന്ന മൗർട്ടോളിയുടെ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ മുഖാന്തരം ഒരുമെത്രാപ്പോലീത്തായെ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു..... ഗ്രീഗോറിയോസ് ഒരു യാത്രകൾ ചെയ്യാൻ ആയിരുന്നു. മലങ്കരയെ നാട്ടുസഭ തങ്ങളുടെ ആത്മീയതലവനായി അന്ത്യോഖിലെ മോന്നോപ്പിസായ പാത്രിയർക്കീസിനെ അംഗീകരിച്ചു. പക്ഷേ അംഗീകരണം ആവർത്തിച്ചു എന്നു പറയേണ്ടതാണ്. സുവിചാരികൾ തർജ്ജമ ചെയ്തുകൊണ്ടും ജനങ്ങൾ നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

“നാട്ടുസഭയുടെ പിൻകാലചരിത്രം മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്വയംഭരണത്തിലായി വിവർത്തനം അധികാരികൾ വിരോധം കഴിയില്ലാത്ത തലത്തിൽ ഉണ്ടായ ഭരണകർമ്മങ്ങൾ വിശദമായിട്ടുണ്ട് എന്നാൽ ഈ ക്രിസ്തുമത ചർച്ചിപ്പിച്ച സഭ

മഞ്ഞിലെ മിഷ്യനറിമാരുടെ പ്രവേശനം നിർദ്ദേശവശാൽ അധികരിപ്പിച്ച അവ
ത്തിൽ അതിന്റെ ഏഴുത്തുകാരൻ പറയുന്നതാവിതു:— “ശിശ്നം കർമ്മം ഇപ്പോഴും
ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു മുഖമാകുന്നു. പഴയ ഇസ്രായേലിനു കനനായകാരും മിദ്യാനുകാരും
ഏതുപ്രകാരമോ അപ്രകാരമാണു അവർ ഞങ്ങൾക്കും”.

“പ്രാചീന യാക്കോബായ സുറിയാനി പള്ളിയിലെ ഒരു പ്രധാന കത്തനാരാക
ന്നും ഏഴുത്തുകാരൻ ആ സമുദായത്തിന്റെ തൽക്കാലസമിതിയെക്കുറിച്ചു രസകര
മായ ചില അറിവു തന്നിട്ടുണ്ട്.

“അവർ രണ്ടു സിംഹാധികൾ ഉണ്ടെന്നു കാണുന്നു. അതിൽ ഒന്നായ പഴയ
സിമ്മനാരി ഒരു വൈദിക പാദശാലയാകുന്നു. മറ്റൊരു മാർ ദീവന്നാത്യോസ്യ
സിമ്മനാരിയെന്നു പേരോടുകൂടി മദ്രാസ് സ്വർഗ്ഗലാശാഭയാട്ട സംബന്ധപ്പെട്ട ഒരു
ഇംഗ്ലീഷ് ഹൈസ്കൂൾ ആകുന്നു. ഒടുവിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ മുന്നോട്ടുവരികിൽ ഒരു
ഉയർന്ന ഹൈസ്കൂൾ ആകുന്നു. ഇതിൽ പഠിക്കുന്നവർക്ക് മറ്റേതെങ്കിലും ഒരു
നവോദ്യമെന്നു നാട്ടുഭാഷയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ജടവകപ്പത്രികയുടെ പത്രാധിപ
രും ആകുന്നു. ഇവർ പല ജടവകകളിലും മിഡിൽ സ്കൂളുകളും പ്രാഥമിക സ്കൂ
ളുകളും എല്ലാ ജടവകകളിലും മലയാളം പള്ളിക്കൂടങ്ങളും ഉണ്ട്. “സുവിശേഷപ്രസം
ഗം ഉള്ളതായും താണുമാതിരികളിൽ വളരെപ്പേർ മനസ്സു തിരിഞ്ഞതായും പറയുന്നു.
അവർ അച്ചുകൂടം ഉണ്ട്. അതിൽ മതസംബന്ധമായ പുസ്തകങ്ങൾ നാട്ടുഭാഷയിൽ
പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു. ഏഴുത്തു ഏഴുതിയകാലത്തു സുറിയാനി അക്ഷരങ്ങൾ ആ ഭാഷ
യിൽ ഉള്ള പള്ളികൾക്കുവേണ്ടി അച്ചടിക്കുവാൻ ഉണ്ടാക്കിവരികയായിരുന്നു. എ
ന്നാൽ ഇവർ പുറത്തു നിന്നു സഹായം ലഭിക്കാൻ പഴി ഇല്ല. വരികളും ഭാഗങ്ങളും
കൊണ്ടു സ്വയം മുന്നോട്ടു പോകാൻ ഉണ്ട്.

“മലങ്കരയുടെ മാർ ദീവന്നാത്യോസ്യ മെത്രാപ്പോലീത്തായിക്കു ഇപ്പോൾ നൂറു
വയസ്സുണ്ട്. വളരെ മതികപ്പെട്ട ആളാണെന്നു തോന്നുന്നു. മലയാളത്തു ജടവകതി
രിച്ചു ആകപ്പെട്ടവരായി ൩. സഹായമെത്രാന്മാർ ജൂദേഹത്തിനുണ്ട്. “ജൂദേഹത്തെ
ജനി പത്തുവർഷം കൂടെ ജീവിച്ചിരുന്നുവാൻ ദൈവ ജ്ഞാനം ഉണ്ടാകുന്നതായാൽ സു
റിയാനിസഭ പൊതുസഭയുടെ പ്രകാശമുള്ള ശാഖകളിൽ ഒന്നായിത്തീരുന്നതെന്നു ഞാൻ
ദൈവത്തിൽ ആശിക്കുന്നു” എന്നു ഏഴുത്തുകാരൻ പറയുന്നു.

മലയാളഭരണ നാട്ടുസഭയുടെ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടതലവൻ അന്തോണിയോ യാക്കോ
ബായ പാത്രിയർക്കീസാണെന്നു ഞങ്ങൾ കാണിച്ചുവെച്ചു. അദ്ദേഹം മദ്ദീനിൽ മാർ മി
ന്നാരിയായുടെ സപ്താഹ് ദയറായിൽ ഉള്ള പാത്രിയർക്കീസ അരമനയിൽ താമസിക്ക
ുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ ആ അപ്പൊസ്തോല സിംഹാസനാധിപൻ ഫ്രാൻസിസ് ൩. പ
ത്രോസ ഇഗ്നാത്യോസിനെ പിന്തുടർന്നു ൨. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യനായാകുന്നു”.

ഇതിന്റെ ശേഷം കർമ്മത്തിലെ ലത്തീൻ സുറിയാനിസഭയുടെ സമാപനവും മ
റ്റും കുറെ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. സമാപനകർത്താൻ അതു വിട്ടിരിക്കുന്നു.

മിഷ്യനറിമാരുടെ അന്തരവും പ്രവൃത്തിയും ജനതെന്നു കാണിച്ചു ഞങ്ങൾ
പ്രസ്താവിച്ച അഭിപ്രായങ്ങൾ മികവയും ഹം അഗ്നിയോ പാത്രിയർക്കീസ പേരായിൽ
നിന്നു പുറപ്പെട്ടതും അതു ഇസ്രായേലിന്റെ പേരിൽ ആയിരത്തിൽ ഉള്ള പ
ത്രീകയിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നു കണ്ടു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതും വായനക്കാർ
ആലോചിക്കട്ടെ. മിത്രം പ്രസംഗിക്കുന്ന മിഷ്യനറിമാരുടെയും വിത്തൻ ബിഷപ്പി
പ്പിന്റെയും പരമാർത്ഥതയും ഉത്തമ വിശ്വാസവും വിശ്വസിക്കുവാൻ ഒരു അംഗീ
കാര്യം വൈദികനും വിത്തൻ പിൻഗാമിയുടെ പത്രവും ഹം സന്ദർഭത്തിൽ നിന്നു
രിയാതെ സാക്ഷ്യമുള്ളവന്നു ആദ്യമായിട്ടാൽ “ഇവർ മെഴനുമായിരുന്നുവെന്നു
ഹം കല്പകൾ അഭിമാനിക്കും” എന്നുള്ള കർത്താവിന്റെ കല്പന നിവർത്തിക്കുന്നതാണെന്നു
കാണാം.

മാർ ദീവന്നാത്യോസ്യ ജൂബിലി സ്തോരകം.

ഇടവകപ്പത്രിക പത്രാധിപരവർകൾക്കു,

ടി. ജൂബിലി സംബന്ധമായി ചിരിയുന്ന പണം കൊണ്ടു തിരുമ
നസ്സിലെ സ്തോരകമായി ചെയ്യേണ്ടതായ എന്റെ അഭിപ്രായം തീ

ഓ പ്രസാധിക്കുന്നതു സുറിയാനികാരം തിരുമനസ്സിലെ ആത്മീക മകളുമായ മലങ്കരയുള്ള എല്ലാ ഇടവക ജനങ്ങളുടെയും അറിവിന്നും അഭിപ്രായത്തിന്നും ആയി പത്രികയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു അപേക്ഷ.

തിരുമനസ്സിലെ സ്നാനകരമായി എന്തെങ്കിലും ഒന്നു ഏല്പപ്പെടുത്തുന്നതു ആ മഹാന്റെ പേർ എന്നും നിലനിൽക്കത്തക്കവിധത്തിലും സുറിയാനികാരമായ എല്ലാവർക്കും അതിന്റെ ഗുണം എന്നും അനുഭവിക്കത്തക്ക വിധത്തിലും ആണല്ലോ വേണ്ടതു്. ആയ്തിന്നു എന്റെ അഭിപ്രായം എന്തെന്നു വെച്ചാൽ രാജതലസ്ഥാനങ്ങളായ തിരുവനന്തപുരത്തും എറണാകുളത്തും തിരുമേനിയുടെ നാമധേയത്തിൽ ട്രസ്റ്റാവർ പോലെ ഓരോ കെട്ടിടം പണിയിപ്പിക്കുന്നതു വളരെ നല്ലതായിരിക്കും. തിരുവനന്തപുരത്തു ഇപ്പോൾ നമുക്കു ഒരു പള്ളിയുണ്ടെങ്കിലും അവിടെ പ്രവഹാരങ്ങൾക്കായും ചികിത്സയ്ക്കായും മറ്റും പണം താമസിക്കുന്ന സുറിയാനികാർക്കും അവരുടെ അടുപ്പക്കാരായും അടുപ്പക്കാരായും മറ്റും സൗകര്യം പോലെ താമസിക്കുന്നതിന്നു ഒരു പ്രത്യേകസ്ഥലമായി ഒരു കെട്ടിടം പണിയിച്ചിട്ടിരുന്നാൽ ആയ്തും അതുപോലെ തന്നെ പ്രവഹാരങ്ങൾക്കും സ്കൂൾ പാർപ്പിന്നും മറ്റുമായി എറണാകുളത്തു പണം താമസിക്കുന്നവരുടെ ഉപയോഗത്തിന്നായി ഒരു കെട്ടിടം പണിയിച്ചിരുന്നാൽ ആയ്തും വളരെ ഉപകാരമുള്ളതും ദിവസേന ഓർത്തുക ഒരു സ്നാനകരമായിരിക്കുന്നതുമാണു്. എറണാകുളത്തു ചിലസമയങ്ങളിൽ തിരുമേനികൾതന്നെ എഴുന്നള്ളി താമസിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുള്ള സമയങ്ങളിൽ തക്കതായ ഒരുസ്ഥലം കിട്ടുന്നതിന്നു എത്രബുദ്ധിമുട്ടും കൂലിച്ചിലയും ആയി എന്നുള്ളതു പത്രികാധിപരും അറിഞ്ഞിട്ടുള്ള സംഗതിയാണല്ലോ.

ഇപ്പോൾ തീവണ്ടി കൂടി വരുന്ന ഇക്കാലത്തു അനേക സുറിയാനികാർ എല്ലാപ്പോഴും അവിടെ വരുത്തുപോകുണ്ടാകുന്നതും കുന്നാകുളത്തു മറ്റും എഴുന്നള്ളുന്നതിനായി തിരുമേനികൾ മുതലായവരും കൂടുകൂടെ എഴുന്നള്ളുവാൻ ഇടയുള്ളതുകൊണ്ടും എറണാകുളത്തു അതിന്നുതക്കതായ ഒരു കെട്ടിടം പണിയിച്ചാൽ വളരെ ഉചിതമായ ഒരു ഉപകാരമായിരിക്കും. കുന്നുകുളം പള്ളിക്കാർ “ചാലകാട്” സമുദായം വകയായി ഒരു കെട്ടിടം കൂലിക്കു വാങ്ങി നടത്തിക്കുന്നതു കൊണ്ടു അവിടെവരുത്തുപോകുള്ള സുറിയാനികാരുടെ ഉപകാരവും സൗകര്യവും അനുഭവിച്ചു അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവർ ഇവിടങ്ങളിലും ഓരോ കെട്ടിടം വേണമെന്നു സമ്മതിക്കാതിരിക്കുന്നതല്ലെന്നാണു എന്റെ വിശ്വാസം. ചാലകാട്ടു വരുത്തുപോകുള്ള സുറിയാനികാരിൽ നിന്നും കൊല്ലത്തോറും കിട്ടിവരുന്ന ആദാമംകൊണ്ടു കെട്ടിടത്തിന്റെ കൂലിധാരാളം മതിയാകുന്നുണ്ടെന്നു തന്നെല്ല അല്ല വല്ലതും ബാക്കിയും ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടു്. അവിടെ വെണം താമസിച്ചുപോരുന്ന ജനങ്ങൾ ഏറ്റവും ലഘുവായ ഒരാദാമംകൊണ്ടുതന്നെ വരുത്തുപോകുന്നുള്ളതാണു്. അവിടെ ഉണ്ണുന്നപക്ഷം ഉണ്ണാൻ വല്ലാതായ ശുദ്ധം കെട്ടിട്ടുള്ളതിന്നുപോലെ വെച്ചു

ണ്ണുന്നതിനു മനസ്സുള്ളവർക്കു അതിന്നു എല്ലാത്തന്നും ധാരാളം സൗകര്യവും സൗകര്യവും ഉണ്ടുതാണ്. തിരുവനന്തപുരത്തും എറണാകുളത്തും തിരുമേനികൾക്കു കൂടി രാജസീമകൾക്കു വെട്ടും പൊതുവകയായി തിരുമനസ്സിലെ നാമധേയത്തിൽ ഓരോ കെട്ടിടം പണിയിച്ചു അതുനെ പരിപാലിക്കാനായി ആളുകളെ നിയമിച്ചു ഏല്പിച്ചുതന്നതായ മലകൾക്കുള്ള എല്ലാ സ്റ്റാമ്പുകളും ഒരുപോലെ നിശ്ചയിച്ചുകാരമായി തീരുന്നതും അതു നടത്തിപ്പോരുന്നവരുള്ള ചിലപ്പോൾ തിരുനിന്നുതന്നെ ദിവസേന പിരിഞ്ഞുകിട്ടുന്നതുമാണ്. തിരുവനന്തപുരത്തു ഒരു കെട്ടിടം ഉണ്ടായാൽ തെക്കുകും വടക്കുകും അതുപോലെ എറണാകുളത്തു ഉണ്ടായാൽ വടക്കുകും തെക്കുകും ഒരുപോലെ പരസ്പരം ഉപകാരമായി തീരുന്നതാണെന്നും കൂടി ഒരു വിശേഷം ഉണ്ടു.

അതിനാൽ ഈ വിഷയം തിരുമേനിയുടെ ഭൂഖണ്ഡവിസ്താരകമ്പബന്ധമായി എല്ലാ ഇടവകകാരും ആലോചിച്ചു ഓരോരുത്തരുടെ അഭിപ്രായം പത്രികവഴിയായി കാണാനും വൃത്തികം ൧൨-ാം നമ്പരിലെ മഹാസമ്മേളനത്തിൽ വെച്ചു എന്റെ ഈ അഭിപ്രായം കൊള്ളാമെന്നു തോന്നുന്നവർക്കു കൂടി പ്രസംഗവിപ്പാനും അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു എന്നു - വി. പി.

സൂചകങ്ങൾ.

രാജി ആലോചന—നി. വ. ദി. ശ്രീ. മാർ ദിവന്നം സ്പ്രാസ് മെത്രാപ്പോലത്താ തിരുമനസ്സിലെ ഭൂഖണ്ഡ വിവരങ്ങൾ മലകൾക്കു വകയെടുക്കു മറ്റു സഭയുടെ നാമധേയത്തിന്നും യോജിപ്പിന്നും വേണ്ടി ചെയ്യുവാനു പ്രാർത്ഥനയോടുകൂടി കക്ഷികൾ സമാധാനപ്പെടുവാൻ പദ്ധതിവെത്തിയുടേണ്ടാ എന്ന ഒരു അപസാനപരീക്ഷയോടുകൂടി നടത്തണമെന്നു തിരുമനസ്സിലേക്കുള്ള ആഗ്രഹം മൂലം മിച്ച ആലോചനകൾ നടത്തുന്നുണ്ടു. നവീകരണവികാരികളുടെയും കാര്യം മറ്റുള്ളവരുമായി ആലോചിച്ചു മറുപടി അറിയിക്കാമെന്നു സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളതായും അറിയുന്നു. സഭയുടെ സമാധാനം ഇപ്പോൾ ഏകിലും സാധ്യമാകുന്നപക്ഷം ഒരു ഭാഗ്യമെന്നു പറയേണ്ടി വരുന്ന. അതിനായി പലവരും പാശ്ചാത്യയോടുകൂടി പ്രാർത്ഥിക്കാമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

മിത്രം ജൂലിയുടെ അങ്ങുള പത്രാധിപർക്കും പരിപാലകർക്കും ശ്രമിക്കുന്നു. പത്രാധിപർക്കു അവർക്കു കഴിഞ്ഞുപോയ പത്ര പിതാവിന്റെ ജീവിതചരിത്ര പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതു കൂടാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബത്തിന്നു ഒരു വിശദാംശം ഉറഞ്ഞു മാന്യതയും വടക്കുകും വേലുക്കും എന്ന ഉന്നതപദവികളാൽ വ്യക്തമാണെന്നു വിചാരിക്കു പട്ടാളത്തിൽ പാശ്ചാത്യ മിലർ സമ്പ്രദായം കൈക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ള പൊഴി വിപരീതമായും പാശ്ചാത്യ മിലർക്കു പാശ്ചാത്യ സേനയെന്നെ പത്രിക മൂലം യോദിച്ചു. അതു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതു പത്രാധിപർക്കു പാശ്ചാത്യ പാശ്ചാത്യ പാശ്ചാത്യ സംശയം വീണ്ടു കൈക്കൊണ്ടാൻ മിത്രം പിന്നെയും ശ്രമിക്കുന്നിട്ടു. മിത്രം വിധത്തലുള്ള പാശ്ചാത്യരുടെ വകയെടുത്തും വെച്ചും അറിവാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടു കിരുന്നേരിട്ട പഴുതി അയക്കണമെന്നു സമാധാനം പറയുന്നതു പതിനെട്ടു പട്ടാളം മനസ്സിലാക്കുന്നിട്ടു. പത്രാധിപർ പറയുന്നതിൽ വാസ്തവവിരോധം ഉണ്ടെന്നു സംശയം തോന്നിയാൽ യോദിക്കാതെ അങ്ങനെയെന്നു പറഞ്ഞു മൂലം വെട്ടെടുക്കുന്നതിന്നു മിത്രം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതെന്നു ഏതെന്നു പതിനെട്ടു താല്പര്യമെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നിട്ടു. പാശ്ചാത്യർക്കു കോളിൽ ചിലപ്പോൾ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം വിശദമായി മിത്രം പാശ്ചാത്യർക്കു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതെന്നു സംശയം ഉണ്ടെന്നു യോദിച്ചു വീണ്ടു കൈക്കൊണ്ടാൻ പറഞ്ഞുകൊടുക്കണമെന്നു.

[illegible]

തെങ്ങിന്റെ ഉല്പാദനം കഴിഞ്ഞതിനും വായിച്ചു കണ്ടതിനുമിടയിൽ ഒരു ദീർഘ
 ഉല്പാദനം അങ്ങിനെയായിരിക്കുന്നു. അതിൽ ഒരുഭാഗം മാത്രം താഴെപ്പറയുന്നു.

ഈ ആഗസ്റ്റ് നാളെ ചട്ടിടൈംസ് എന്ന അംഗീകൃത പത്രത്തിലെ പത്രാധിപരും പരിശുദ്ധനാദാർത്ഥങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് കുറിച്ചാകുന്നു. അതിനാൽ ചുരുക്കം താഴെ പറയുന്നു.

ഒരു പ്രത്യേക ജനപ്രജകളാകുന്നു. അർദ്ധ നമുക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നതല്ലാതെ അധർമ്മനിന്നു നേരിട്ട വല്ലസഹായവും ചെയ്യുതരണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചുകൂടാ. എന്നാൽ ഇതു ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടിട്ടോരാമെന്നു വതയെന്നു മതസംഗതിയിൽ പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതു് റോജാക്കുരിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതും പരിശുദ്ധന്മാരിൽനിന്നു നേരിട്ട കൃപാപാഠങ്ങളെ യാചിക്കുന്നതുമായ ആചാരങ്ങളെക്കുറിച്ചു മാത്രമെന്ന ആകാരണം കൊണ്ടു പരിശുദ്ധന്മാരെപ്പോലെയോണ്ടു നീതിയൊടു കൂടിയ ആരാധനയും അധർമ്മ പ്രാർത്ഥനയായി ചെയ്യേണ്ട അപേക്ഷകളും ഇല്ലാതാക്കുകയും തന്മൂലം പരിശുദ്ധന്മാരുടെ സംസ്കാരം വഴിയിൽ മാത്രമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ പരിശുദ്ധന്മാർക്കു അടുത്തു ചെയ്യേണ്ട ശരിയായ പഴി മനുഷ്യരെ പറ്റിക്കുകയും അതിൽ ഉത്സാഹം അറിയിക്കുകയും ചെയ്യാൻ നന്നായിരിക്കും.

ദേവപുത്രൻ ഒരു അംഗീകാരപത്രം പറയുന്നതാണു സൂറിയാനികാരുടെ മുമ്പു നിൽക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നപക്ഷം വിദ്വാന്മാരെപ്പോലെയോണ്ടു ആദ്യമെ പ്രസംഗിക്കട്ടെ.

ഒരുമരണം—തിരുവല്ലാ മാലങ്കുഴിയിൽ രാജാ. മക്കരിശാ ഗബ്രീയേൽ അർത്ഥകൾ ഈ മാസം ൧൯൦൩- വെളിപ്പിനു പരലോകപ്രാപ്തനായിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള വിവരം വ്യസനകരവും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ജെറുസലേം ൧൦൪൮൯ കാലം ചെയ്യുവാൻ ക്രിസ്തുവാസു ബാവാതിരുമനസ്സിലെ സഹോദരനാണെന്നു എപ്പോഴും അറിയാമല്ലോ. തുറപ്പിൻ രാജ്യത്തു ഹാജരായി എന്നപട്ടണത്തിൽ ജനിച്ചു. ആദ്യം തുറപ്പിനിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായിരുന്ന ഭക്തനും വിദ്വാനുമെന്നു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിക്കുന്ന മാർ സേതോറിയോസു ബാവാക്കോടു കൂടി വീട്ടു അഭ്യസിക്കുകയും കർമ്മഭയറായിൽ വീട്ടു പൂർണ്ണമാക്കുകയും ചെയ്തു. സൂറിയാനി അറബി ഈ രണ്ടു ഭാഷകളിലും വേദവിഷയങ്ങളിലും സാമാന്യം നല്ല പാണ്ഡിത്യം സമ്പാദിച്ചു. ൧൦൨൨-ൽ ഏകദേശം ക്രിസ്തുവാസു ബാവാക്കോടു കൂടെ സ്വരാജ്യം ഉപേക്ഷിച്ചു മലയാളത്തു വന്നു. ൧൦൪൮-ൽ മലയാളത്തു താമസിച്ചതിനിടയിൽ വിശ്വാസത്തിൽ നല്ലതീർപ്പു തയ്യാറാക്കിയ തന്റെ ജീവിതം പലക്കും ഉപദേശമായിരുന്നു. തിരുവല്ലാ മാലങ്കുഴിയിൽനിന്നു വിവാഹം ചെയ്തതിനൊടു കൂടി സ്ഥിരതാമസം അവിടെ ആയിരുന്നതിനാൽ മരണവും ആ ഭവനത്തുവെച്ചുതന്നെയായിരുന്നു. ജെറുസലേമിൽ ഒരു പുത്രനും ഒരു പുത്രിയും ഉണ്ടു. പുത്രൻ കടന്നാലായി റോംഗകിടകയിൽ ഇരുന്നിരുന്നു എങ്കിലും പത്രാപിതന്റെ പ്രാർത്ഥന മകനെ ജീവിപ്പിച്ചു എന്നു തോന്നുന്നതിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു. സ്വദേശം ഉപേക്ഷിച്ചു മലങ്കരയെ തന്റെ ജന്മദേശമായി സ്വീകരിക്കുകയും മലങ്കര ജീവകാരുണ്യം തന്റെ സഹോദരന്മാരായി കൈകൊണ്ടു നമ്മുടെ ജടയിൽ ഇരട്ടിക്കുകയും ജീവിച്ചു മരിച്ചു പോകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഈ മഹാന്റെ ആത്മാവിനു വേണ്ടി വിശ്വാസികൾ പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നു അങ്ങൾ കൊള്ളിക്കുന്നു.

എറണാകുളം ലേഖകൻ എഴുതുന്നതു— “യൂറോപ്യകോയ്മകൾ ഈയിടെ മൈനാരാജ്യ തലസ്ഥാനമായ പെർസിൻ പട്ടണത്തെ കൈവശപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഫ്രോട്ടസ്റ്റാന്റൻ മിഷ്യനറിമാർ മൈനാരാജ്യത്തെ സാമാന്യങ്ങളെ കൊള്ളിച്ചതായി ൧൯൦൩ മെയി ൧൮-ാം ല “സൂയൊക് ഫ്രീമൺസ് ജേർണൽ” എന്ന പത്രത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. തിരുവിതാംകൂടു ചെന്ന് ഒരു ലക്ഷം ഉണ്ടായാൽ ഇവിടത്തെ മിഷ്യനറിമാർ എന്തു ചെയ്യുമായിരിക്കും എന്നു തോന്നാൻ മിസ്രൈലിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ മിസ്രയകാരുടെ ആഭരണങ്ങളെ കൈവശപ്പെടുത്തിയതു പോലെ മൈനാരിലെ മിഷ്യനറിമാർക്കുണ്ടെന്നു ചെയ്തിരുന്നാൽ അവർ സ്വയംപ്രമാണകാലമെന്നു സങ്കല്പിച്ചു അവരെ നീതീകരിക്കണമെന്നു അങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നു. സൂറിയാനി സിമ്മനാരിയിലെ ദേവപുത്രൻ ഞായറാഴ്ച തട്ടി അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന പകൈവശപ്പെടുത്തി കൊണ്ടു പോകുവാൻ മടിക്കാത്ത കൂട്ടരെ ഈ വടമെങ്കിലും നീതീകരിച്ചു നമ്മുടെ ലേഖകൻ അടങ്ങാമായിരുന്നു.

ജീവകാരുണ്യ പലരുകാരത്തിലും മതവിഷയമായ വിശ്വാസരീതിയെ ഉറപ്പാക്കുന്ന പല പ്രസംഗങ്ങൾ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള ഒരു പത്രമായിരിക്കു നല്ലപരിപ്പും പണവും ഉള്ള പക്ഷിക മിഷ്യനറിമാർക്കും ഈ പത്രം വരുത്തുവാനോ വായിച്ചറിവാനോ താല്പര്യവും സൗകര്യവും ഇല്ലാത്തതിനാൽ ഞായറാഴ്ച മുതലായ വിശേഷ ദിവസങ്ങളിൽ പലകാർക്കുണ്ടുണ്ടെങ്കിൽ (സ്വന്തം പ്രസംഗം ഒഴികെ